

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget
(Alm. del - bilag 351)
traktatændringer
(Offentligt)

Medlemmerne af Folketingets

Europaudvalg og deres stedfortrædere

Bilag Journalnummer Kontor

1 400.C.2-0 EU-sekr. 28. november 2000

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges i forbindelse med regerings-konferencen formandskabets syntesepapir, CONFER 4810/00.

Fransk version er oversendt til Folketinget Europaudvalg den 23. november 2000.

KONFERENCEN

MELLEM REPRÆSENTANTERNE FOR

MEDLEMSSTATERNES REGERINGER Bruxelles, den 23. november 2000 (24.11)

(OR. fr)

CONFER 4810/00

LIMITE

REVIDERET

SAMMENFATTENDE DOKUMENT

Regeringskonferencen om

reform af institutionerne

INDLEDNING

Dette reviderede sammenfattende dokument, der er udarbejdet under formandskabets ansvar, gør status over, hvor langt man indtil nu er nået på regeringskonferencen med hensyn til reform af institutionerne, efter at Det Europæiske Råd i Biarritz har tilført arbejdet fornyet fremdrift. Dokumentet afspejler så præcist som muligt det hidtidige arbejde, idet det omfatter en detaljeret samling af de tekster, der drøftes vedrørende de forskellige emner, som konferencen har taget op, uden på dette stadium at forpligte nogen delegation eller foregribe slutresultatet. Der er allerede opnået bred enighed på konferencen om en lang række tekster. Andre giver derimod stadig anledning til vanskeligheder eller forbehold. For så vidt angår visse bestemmelser, har formandskabet forelagt to valgmuligheder til drøftelse på konferencen.

Formandskabet er af den opfattelse, at det endnu er for tidligt at fremsætte kompromisforslag vedrørende følgende tre politisk meget følsomme spørgsmål: stemmевægtningen i Rådet, Kommissionens størrelse og sammensætning samt fordelingen af pladserne i Europa-Parlamentet. Der er almindelig enighed om, at disse emner skal drøftes mere indgående med henblik på at tilnærme de forskellige foreliggende synspunkter, og at det kun er muligt at træffe endelig afgørelse herom på højeste niveau.

Dokumentet er udformet således, at traktatens artikler er anført i nummerorden, så det bliver lettere at læse. Indholdsfortegnelsen angiver de relevante artikler vedrørende de enkelte hovedemner, som konferencen har taget op.

Dokumentet omfatter 1) en række artikler om ændring af de nuværende traktater, 2) særlige protokoller, der knytter sig til artikel 93 og 133, samt visse ændringer af protokollerne vedrørende Domstolen og 3) en protokol, der indeholder samtlige de bestemmelser, der vedrører de kommende udvidelser, ledsaget af en række erklæringer hertil.

o

o o

Det gælder for alle de spørgsmål, som drøftes på konferencen, at der skal foretages tilsvarende ændringer i EKSF- og Euratom-traktaterne.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1. UDVIDET ANVENDELSE AF KVALIFICERET FLERTAL 7

Oversigt over bestemmelser, som forventes at overgå til kvalificeret flertal 8

Artikel 23, stk. 2, i TEU 12

Artikel 24 i TEU 16

Bestemmelse G, stk. 2, i TEF 19

Bestemmelse N, stk. 2, i TEU 20

Artikel 13, stk. 2, i TEF 21

Artikel 18 i TEF 22

Artikel 42, stk. 1, i TEF 23, 24

Artikel 47, stk. 2, i TEF

Artikel 67 i TEF

– Artikel 62, stk. 2, litra a), i TEF

– Artikel 62, stk. 3, i TEF

– Artikel 63, stk. 1, litra a), i TEF

– Artikel 63, stk. 1, litra b), i TEF

– Artikel 63, stk. 1, litra c), i TEF

– Artikel 63, stk. 1, litra d), i TEF

– Artikel 63, stk. 2, litra a), i TEF

– Artikel 63, stk. 3, litra b), i TEF

– Artikel 65, litra a), i TEF

– Artikel 65, litra b), i TEF

– Artikel 65, litra c), i TEF

– Artikel 66 i TEF

Artikel 71 i TEF 25

Artikel 93, stk. 2, i TEF 26, 29

Artikel 93, stk. 4, i TEF 27

Artikel 100, stk. 1, i TEF 32

Artikel 100, stk. 2, i TEF, 31

Artikel 33 i TEF 34, 36

Protokol om EF's og medlemsstaternes deltagelse i arbejdet i WTO 39

Artikel 137, stk. 1, litra f) 43

Artikel 137, stk. 2, litra a), i TEF 44

Artikel 151, stk. 5, i TEF 47

Artikel 157, stk. 3, i TEF 48

Artikel 159, stk. 3, i TEF 49

Artikel 161, stk. 1, i TEF 50

Artikel 161, stk. 2, i TEF 50

Artikel 175, stk. 1, i TEF 52

Artikel 181a i TEF 53

Artikel 187 i TEF 54

Artikel 190, stk. 5, i TEF 55

Artikel 191, stk. 2, i TEF 56

Artikel 207, stk. 2, i TEF 58

Artikel 223, stk. 6, i TEF 63

Artikel 224, stk. 5, i TEF 64

Artikel 247, stk. 3, i TEF 71

Artikel 248, stk. 4, femte afsnit, i TEF 72

Artikel 259, stk. 1, i TEF 76

Artikel 263 i TEF 77

Artikel 279, stk. 1, litra a), i TEF 78

Artikel 279, stk. 1, litra b), i TEF 78

Bestemmelse, hvor enstemmighedskravet begrænses

Artikel 175, stk. 2, i TEF 51

Bestemmelser, hvor der kræves enstemmighed, og som overvejes ophævet

Artikel 94 i TEF 27

Tidligere artikel 144 i TEF 46

2. GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

Artikel 7 i TEU 6

3. TÆTTERE SAMARBEJDE

Bestemmelse A 9

Bestemmelse B 10

Bestemmelse C 10

Bestemmelse D 10

Bestemmelse E 11

Bestemmelse F 11

Bestemmelse G 12

Bestemmelse H 12

Bestemmelse I 13

Bestemmelse J 13

Bestemmelse K 14

Bestemmelse L 15

Bestemmelse M 15

Bestemmelse N 16

Bestemmelse O 16

Bestemmelse P 17

Artikel 249 i TEF 73

4. EUROPA-PARLAMENTET

Artikel 7 i TEU 6

Artikel 67 i TEF 23, 24

– Artikel 62, stk. 2, litra a), i TEF

– Artikel 62, stk. 3, i TEF

– Artikel 63, stk. 1, litra a), i TEF

– Artikel 63, stk. 1, litra b), i TEF

– Artikel 63, stk. 1, litra c), i TEF

– Artikel 63, stk. 1, litra d), i TEF

– Artikel 63, stk. 2, litra a), i TEF

– Artikel 63, stk. 3, litra b), i TEF

– Artikel 65, litra a), i TEF

– Artikel 65, litra b), i TEF

– Artikel 65, litra c), i TEF

Artikel 93, stk. 2, i TEF 26, 29

Artikel 93, stk. 4, i TEF 27

Artikel 137, stk. 1, litra f) 44

Artikel 137, stk. 2, litra a), i TEF 44

Artikel 157, stk. 3, i TEF 48

Artikel 161 i TEF 50

Artikel 175, stk. 1, TEF 52

Artikel 190, stk. 5, i TEF 55

Artikel 191 i TEF 56

Artikel 300, stk. 6, i TEF 81

Protokol om udvidelsen - Artikel 2 og hertil knyttet erklæring (bilag I) 82

5. FORENKLING AF DE LOVGIVNINGSMÆSSIGE PROCEDURER

Artikel 99, stk. 5, i TEF 31

Artikel 102, stk. 2, i TEF 33

Artikel 103, stk. 2, i TEF 33

Artikel 106, stk. 2, i TEF 33

Artikel 192 i TEF 57

Artikel 252 i TEF 74

6. RÅDET

Protokol om udvidelsen - Artikel 3 og hertil knyttet erklæring (bilag I) 85, 87

7. KOMMISSIONEN

Artikel 215 i TEF 60

Artikel 217 i TEF 61

Artikel 219 i TEF 61

Protokol om udvidelsen - Artikel 4 (bilag I) 90, 91

8. DOMSTOLEN OG RETTEN I FØRSTE INSTANS 59

Artikel 210 i TEF 62

Artikel 220 i TEF 62

Artikel 221 i TEF 62

Artikel 222 i TEF 63

Artikel 223 i TEF 64

Artikel 224 i TEF 65

Artikel 225 i TEF 67

Artikel 225a i TEF 68

Artikel 229a i TEF 69

Artikel 230 i TEF 70

Artikel 245 i TEF 79

Artikel 290 i TEF 81

Artikel 300, stk. 6, i TEF 91

Protokol vedrørende Domstolens statut (bilag II) 108

Ændring af protokollen om privilegier og immuniteter (bilag III)

9. ANDRE INSTITUTIONER OG ORGANER

Revisionsretten

Artikel 247 i TEF 71

Artikel 248 i TEF 72

Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Artikel 42 i TEF 21

Artikel 257 i TEF 76

Artikel 258 i TEF 76

Artikel 259 i TEF 76

Protokol om udvidelsen - Artikel 5 og hertil knyttet erklæring (bilag I) 82

Artikel 42 i TEF 21

Artikel 263 i TEF 77

Erklæring om udvidelsen (bilag I) 82

10. ANDRE SPØRGSMÅL

Artikel 3 i TEF, (nyt) litra v) 18

(Ny) artikel 144 i TEF 46

Artikel 254 i TEF 75

Artikel 300, stk. 2, i TEF 80

GRUNDLÆGGENDE RETTIGHEDER

ARTIKEL 7 I TEU

1. På begrundet forslag af en tredjedel af medlemsstaterne, Europa-Parlamentet eller Kommissionen kan Rådet med et kvalificeret flertal på fire femtedele af sine medlemmer, der stemmer for, efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet fastslå, at der er fare for, at en medlemsstat groft overtræder principperne i artikel 6, stk. 1, og rette passende henstillinger til denne medlemsstat. Inden Rådet fastslår dette, hører det den berørte medlemsstat, og det kan anmode uafhængige personer om inden for en rimelig frist at fremlægge en rapport om situationen i den pågældende medlemsstat.

Rådet undersøger regelmæssigt, om en sådan fare stadig består.

2.-3. Stk. 1 og 2 i den nuværende artikel 7 forbliver uændrede og bliver henholdsvis stk. 2 og 3.

4. I det nuværende stk. 3 indsættes "stk. 3" i stedet for "stk. 2".

5. Andet punktum i første afsnit affattes således:

"Det forhold, at medlemmer, der er til stede eller repræsenteret, undlader at stemme, hindrer ikke vedtagelsen af de i stk. 2 omhandlede afgørelser."

I andet afsnit indsættes "stk. 3" i stedet for "stk. 2".

6. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 træffer Europa-Parlamentet afgørelse med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer og et flertal af sine medlemmer.

ARTIKEL 309 I TEF

Der foretages tilsvarende ændringer i denne artikel.

UDPEGELSE AF DE SÆRLIGE FUSP-REPRÆSENTANTER

ARTIKEL 23 I TEU

1. Stk. 1 uændret.

2. Uanset stk. 1 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal,

– når det vedtager fælles aktioner eller fælles holdninger eller træffer enhver anden afgørelse på grundlag af en fælles strategi

– når det træffer afgørelse om iværksættelse af en fælles aktion eller en fælles holdning.

– når det udpeger en særlig repræsentant i henhold til artikel 18, stk. 5.

Hvis et medlem af Rådet erklærer, at det af vigtige, nærmere anførte årsager, der vedrører den nationale politik, agter at stemme imod vedtagelsen af en afgørelse, der skal træffes med kvalificeret flertal, finder der ikke afstemning sted. Rådet kan med kvalificeret flertal anmode om, at sagen henvises til Det Europæiske Råd med henblik på enstemmig afgørelse.

Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Afgørelser træffes med mindst 62 stemmer afgivet af mindst 10 medlemmer, der stemmer for.

Dette stykke gælder ikke for afgørelser, der har indvirkning på militær- eller forsvarsområdet.

3. Stk. 3 uændret.

INDGÅELSE AF INTERNATIONALE AFTALER PÅ DE FUSP/RIA-OMRÅDER,

HVOR DER KRÆVES KVALIFICERET FLERTAL FOR VEDTAGELSEN

AF INTERNE AFGØRELSER ELLER FORANSTALTNINGER

ARTIKEL 24 I TEU

1. Når det er nødvendigt at indgå en aftale med en eller flere stater eller internationale organisationer til gennemførelse af dette afsnit, kan Rådet [sætningsled udgår] bemyndige formandskabet, der om nødvendigt bistås af Kommissionen, til at indlede forhandlinger med henblik herpå. Sådanne aftaler indgås af Rådet [sætningsled udgår] efter henstilling fra formandskabet.

2. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne afgørelser.

3. Når aftalen skal indgås på grundlag af en fælles strategi eller med henblik på at iværksætte en fælles aktion eller en fælles holdning, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2.

4. Bestemmelserne i denne artikel gælder også for spørgsmål, der henhører under afsnit VI. Når aftalen vedrører et område, hvor der kræves kvalificeret flertal for vedtagelsen af interne afgørelser eller foranstaltninger, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal i overensstemmelse med artikel 34, stk. 3.

5. Ingen aftale er bindende for en medlemsstat, hvis repræsentant i Rådet meddeler, at medlemsstaten må opfylde de krav, der gælder ifølge dens egen forfatningsmæssige procedure; de øvrige medlemmer af Rådet kan dog vedtage, at aftalen skal gælde foreløbigt for Unionen.

6. Aftaler, der indgås på de betingelser, der er fastsat i denne artikel, er bindende for Unionens institutioner.

TÆTTERE SAMARBEJDE

GENERELLE PRINCIPPER

BESTEMMELSE A

Generelle betingelser

Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde, kan anvende de institutioner, procedurer og mekanismer, der er omhandlet i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, hvis samarbejdet

a) tager sigte på at fremme Unionens og Fællesskabets mål, beskytte og varetage deres interesser og styrke deres integrationsproces

b) overholder traktaterne og Unionens fælles institutionelle ramme

c) overholder gældende fællesskabsret og de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til de øvrige bestemmelser i traktaterne

d) forbliver inden for rammerne af Unionens eller Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og ikke vedrører områder, der hører under Det Europæiske Fællesskabs enekompetence

e) ikke berører det indre marked som defineret i artikel 14, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab eller den økonomiske og sociale samhørighed, der er indført i henhold til afsnit XVII i samme traktat

f) ikke indebærer begrænsning af eller forskelsbehandling i samhandelen mellem medlemsstaterne og ikke fordrejer konkurrencevilkårene mellem dem

g) omfatter mindst otte medlemsstater, med forbehold af bestemmelse K, stk. 2

h) respekterer ikke-deltagende medlemsstaters beføjelser, rettigheder og forpligtelser

i) ikke berører bestemmelserne i protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union.

BESTEMMELSE B

Sidste udvej

Tættere samarbejde kan kun iværksættes som en sidste udvej, når det er fastslået i Rådet, at de fastsatte mål ikke kan nås inden for en rimelig frist, hvis man henholder sig til de relevante bestemmelser i traktaterne.

BESTEMMELSE C

Medlemsstaternes deltagelse

Tættere samarbejde er åbent for alle medlemsstater, når det indføres. Det vil ligeledes være åbent for alle medlemsstater når som helst derefter i overensstemmelse med bestemmelse H, M, og P, forudsat at medlemsstaterne efterkommer grundafgørelsen og de afgørelser, der er truffet i henhold hertil. Kommissionen og de medlemsstater, der er med i et tættere samarbejde, skal tilskynde til, at det størst mulige antal medlemsstater deltager.

BESTEMMELSE D

Institutionelle bestemmelser

1. Med henblik på vedtagelsen af de retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af et tættere samarbejde, som omhandlet i bestemmelse A, gælder de relevante institutionelle bestemmelser i denne traktat og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Medens alle Rådets medlemmer kan deltage i forhandlingerne, er det dog kun repræsentanterne for de deltagende medlemsstater, der deltager i vedtagelsen af afgørelser. Kvalificeret flertal defineres som samme forholdsmæssige andel af de berørte rådsmedlemmers vægtede stemmer som den, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og i artikel 23, stk. 2, andet og tredje afsnit, i denne traktat for så vidt angår tættere samarbejde på grundlag af bestemmelse K. Enstemmighed kræver kun de berørte rådsmedlemmers stemmer.

Sådanne retsakter og afgørelser indgår ikke som en del af gældende EU-ret.

2. Medlemsstaterne skal i det omfang, de er berørt, anvende de retsakter og afgørelser, der vedtages til gennemførelse af det tættere samarbejde, som de deltager i. Medlemsstater, der ikke deltager i det tættere samarbejde, må ikke hæmme de deltagende medlemsstaters gennemførelse heraf.

BESTEMMELSE E

Finansiering

De udgifter, bortset fra institutionernes administrationsomkostninger, som gennemførelsen af et tættere samarbejde medfører, afholdes af de deltagende medlemsstater, medmindre Rådet beslutter andet med enstemmighed blandt alle sine medlemmer og efter høring af Europa-Parlamentet.

BESTEMMELSE F

Sammenhæng i Unionens politikker

Rådet og Kommissionen sikrer sammenhæng i de foranstaltninger, der gennemføres på grundlag af dette afsnit, samt sammenhæng mellem disse foranstaltninger og Unionens og Fællesskabets politikker og samarbejder med henblik herpå.

TÆTTERE SAMARBEJDE I HENHOLD TIL TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF

BESTEMMELSE G

Procedure for indførelse af tættere samarbejde

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde på et af de områder, der er nævnt i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ret-ter an-modning til Kommissionen, der kan forelægge Rådet et forslag herom. Hvis Kommissi-onen ikke fremsætter et forslag, giver den de berørte medlemsstater en begrundelse her- for.
2. Bemyndigelsen til at indlede et tættere samarbejde som nævnt i stk. 1 gives un-der over-holdelse af bestemmelse A-F af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.

Et medlem af Rådet kan anmode om, at sagen henvises til Det Europæiske Råd, inden Rå-det træffer afgørelse.

3. De retsakter og afgørelser, der er nødvendige for gennemførelsen af det tættere samar-bejde, er underlagt alle de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæi-ske Fællesskab, medmindre andet er fastsat i denne bestemmelse og i bestemmelse A-F.

BESTEMMELSE H

Procedure for de øvrige medlemsstaters deltagelse

En medlemsstat, som ønsker at deltage i et tættere samarbejde indført i overensstemmelse med bestemmelse G, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som afgiver en udtalelse til Rådet inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse. De medlems-sta-ter, der deltager i det tættere samarbejde, meddeler Rådet og Kommissionen deres even-tuelle bemærkninger. Inden fire måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen træ ;f-fer Kommissionen afgørelse herom og om sådanne særlige ordninger, som den måtte finde nød-vendige.

TÆTTERE SAMARBEJDE I HENHOLD TIL AFSNIT V I TEU

BESTEMMELSE I

Generelle mål

1. Tættere samarbejde på et af de områder, der er omhandlet i afsnit V, har til formål at beskytte Unionens værdier og tjene dens interesser som helhed ved at styrke dens identitet som en sammenhængende kraft i internationale sammenhænge. Det skal overhol-de
 - principperne, målene, de overordnede retningslinjer og sammenhængen i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og de afgørelser, der træffes som led i denne politik
 - sammenhængen mellem alle Unionens politikker og dens optræden udadtil.
2. Artikel 11-28 finder anvendelse på tættere samarbejde i henhold til denne be-stemmelse, medmindre andet er fastsat i bestemmelse K og i bestemmelse A-F.

BESTEMMELSE J

Formål

Tættere samarbejde i henhold til afsnit V kan tage sigte på:

- iværksættelse af en fælles aktion eller en fælles holdning
- initiativer på sikkerheds- og forsvarsområdet, der bidrager til at opnå krisestyringska-pacitet.

BESTEMMELSE K

Procedure for indførelse af tættere samarbejde

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde i henhold til bestemmelse J, retter anmodning herom til Rådet.

Anmodningen tilsendes Europa-Parlamentet og Kommissionen til underretning. Kommissionen afgiver en udtalelse om sammenhængen mellem det tættere samarbejde i henhold til stk. 2 og Fællesskabets politikker.

2. Når anmodningen om at indlede et tættere samarbejde har til formål at iværksætte en fælles aktion eller en fælles holdning, og når den stammer fra mindst otte medlemsstater, gives bemyndigelsen af Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal, under overholdelse af bestemmelse A-F. Et medlem af Rådet kan anmode om, at spørgsmålet forelægges for Det Europæiske Råd, før Rådet træffer afgørelse.

Når denne anmodning stammer fra mellem tre og syv medlemsstater, træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal efter fremgangsmåden i artikel 23, stk. 2, andet og tredje afsnit.

3. Når anmodningen om at indlede et tættere samarbejde har til formål at fremme initiativer på sikkerheds- og forsvarsområdet i overensstemmelse med bestemmelse J, andet led, skal den stamme fra mindst otte medlemsstater. I så fald gives bemyndigelsen af Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed, under overholdelse af bestemmelse A-F.

BESTEMMELSE L

Generalsekretærens/den højtstående repræsentants rolle

Med forbehold af formandskabets og Kommissionens beføjelser påser Rådets generalsekretær/højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik navnlig, at alle medlemmer af Rådet samt Europa-Parlamentet fuldt ud orienteres om gennemførelsen af et tættere samarbejde på FUSP-området.

BESTEMMELSE M

Procedure for de øvrige medlemsstaters deltagelse

En medlemsstat, som ønsker at deltage i et tættere samarbejde indført i overensstemmelse med bestemmelse K, giver meddelelse herom til Rådet og informerer Kommissionen. [For så vidt angår det tættere samarbejde, der er nævnt i bestemmelse K, afgiver Kommissionen inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse en udtalelse til Rådet, eventuelt med en henstilling vedrørende særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige, for at den berørte medlemsstat kan deltage i det pågældende samarbejde.] Inden fire måneder efter datoen for modtagelsen af meddelelsen træffer Rådet afgørelse om anmodningen og om sådanne særlige ordninger, som det måtte finde nødvendige. Denne afgørelse betragtes som truffet, medmindre Rådet med kvalificeret flertal beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådets beslutning og fastsættes en frist for fornyet behandling heraf. I forbindelse med denne bestemmelse træffer Rådet afgørelse på betingelserne i bestemmelse D, stk. 1.

TÆTTERE SAMARBEJDE I HENHOLD TIL AFSNIT VI I TEU

BESTEMMELSE N

Mål

1. Tættere samarbejde på et af de områder, der er omhandlet i afsnit VI, har til formål at gøre det muligt for Unionen hurtigere at udvikle sig til et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed under overholdelse af Det Europæiske Fællesskabs beføjelser og de mål, der er fastsat i traktatafsnit VI.

2. Artikel 29-41 finder anvendelse på tættere samarbejde i henhold til denne bestemmelse, medmindre andet er fastsat i bestemmelse O og i bestemmelse A-F.

3. De bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, der vedrører De Europæiske Fællesskabers Domstols beføjelser samt udøvelsen af disse beføjelser, finder anvendelse på bestemmelse N-P.

BESTEMMELSE O

Procedure for indførelse af tættere samarbejde

1. Medlemsstater, der har til hensigt at indføre et tættere indbyrdes samarbejde i henhold til bestemmelse N, retter anmodning til Kommissionen, der kan forelægge Rådet et forslag herom. Hvis Kommissionen ikke fremsætter et forslag,

giver den de berørte medlemsstater en begrundelse herfor. Disse kan så forelægge Rådet et initiativ med henblik på at få bemyndigelse til det pågældende samarbejde.

2. Bemyndigelsen som nævnt i stk. 1 gives af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet eller på initiativ af mindst otte medlemsstater under overholdelse af bestemmelse A-F. Rådets medlemmers stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i artikel 205, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Et medlem af Rådet kan anmode om, at sagen henvises til Det Europæiske Råd, inden Rådet træffer afgørelse.

BESTEMMELSE P

Procedure for de øvrige medlemsstaters deltagelse

En medlemsstat, som ønsker at deltage i et tættere samarbejde indført i overensstemmelse med bestemmelse O, giver meddelelse herom til Rådet og til Kommissionen, som inden tre måneder efter modtagelsen af denne meddelelse afgiver en udtalelse til Rådet, eventuelt med en henstilling vedrørende særlige ordninger, som den måtte finde nødvendige, for at den berørte medlemsstat kan deltage i det pågældende samarbejde. Rådet træffer afgørelse om anmodningen inden fire måneder efter datoen for meddelelsen. Denne afgørelse betragtes som truffet, medmindre Rådet med kvalificeret flertal inden for samme frist beslutter at stille den i bero; i så fald begrundes Rådet sin beslutning og fastsætter en frist for fornyet behandling heraf. I forbindelse med dette bestemmelse træffer Rådet afgørelse på betingelserne i bestemmelse D, stk. 1.

ANVENDELSESOMRÅDE FOR ARTIKEL 308 I TEF

ARTIKEL 3, LITRA V), I TEF (NY)

v) betalingsbalancestøtte til tredjelande.

Note: Denne tilføjelse til artikel 3 skal gøre det klart, at betalingsbalancestøtte til tredjelande henhører under EF-traktatens artikel 308 og ikke EF-traktatens artikel 181a.

FORANSTALTNINGER MOD FORSKELSBEHANDLING

ARTIKEL 13 I TEF

1. Med forbehold af denne traktats øvrige bestemmelser og inden for rammerne af de beføjelser, som traktaten tillægger Fællesskabet, kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

2. Når Rådet vedtager fællesskabstilskyndelsesforanstaltninger for at støtte medlemsstaternes indsats med henblik på at bidrage til virkeliggørelsen af målene i denne artikel, træffer det uanset stk. 1 afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251.

BESTEMMELSER, DER SKAL GØRE DET LETTERE FOR UNIONSBORGERNE

AT UDØVE DERES RET TIL AT FÆRDES OG OPHOLDE SIG PÅ

MEDLEMSSTATERNES OMRÅDE

ARTIKEL 18 I TEF

1. Enhver unionsborger har ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i denne traktat og i gennemførelsesbestemmelserne hertil.

2. Såfremt en handling fra Fællesskabets side viser sig påkrævet for at nå dette mål, og denne traktat ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, kan Rådet vedtage bestemmelser, der skal gøre det lettere at udøve de rettigheder, der er nævnt i stk. 1; [passage udgår] det træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251. [Punktum udgår]

FORANSTALTNINGER, DER ER NØDVENDIGE FOR AT GENNEMFØRE

FRI BEVÆGELIGHED, PÅ OMRÅDET SOCIAL TRYGHED

ARTIKEL 42 I TEF

1. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget de samordningsforanstaltninger vedrørende social tryghed, der er nødvendige for at gennemføre fri bevægelighed for personer, især ved at indføre en ordning, som gør det muligt at sikre dem samt deres ydelsesberettigede pårørende:

a) sammenlægning af alle tidsrum, der i de forskellige nationale lovgivninger tages i betragtning med henblik på at indrømme og opretholde retten til ydelser og på beregning af disse

b) betaling af ydelser til personer, der bor inden for medlemsstaternes områder.

2. Uanset stk. 1 træffer Rådet afgørelse med enstemmighed under hele proceduren i artikel 251 efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, hvis det udvider det materielle eller personlige anvendelsesområde for fællesskabslovgivningen om anvendelse af de sociale sikringsordninger på personer, der flytter inden for Fællesskabet, som denne lovgivning findes på tidspunktet for Nice-traktatens ikrafttræden, til også at omfatte andre sociale sikringsydelser eller andre unionsborgere og deres ydelsesberettigede pårørende.

3. Foranstaltningerne i stk. 1 og 2 må ikke berøre den økonomiske balance i medlemsstaternes sociale sikringsordninger i væsentligt omfang.

ADGANG TIL AT OPTAGE OG UDØVE SELVSTÆNDIG ERHVERVSVIRKSOMHED

ARTIKEL 47, STK. 2, I TEF

2. Med samme mål for øje udsteder Rådet efter fremgangsmåden i artikel 251 direkte om samordning af medlemsstaternes love og administrativt fastsatte bestemmelser om adgang til at optage og udøve selvstændig erhvervsvirksomhed. [De to sidste punkttommer udgår]

VISUM, ASYL, INDVANDRING OG ANDRE POLITIKKER I FORBINDELSE

MED DEN FRIE BEVÆGELIGHED FOR PERSONER

ARTIKEL 67 I TEF

VALGMULIGHED 1

1. Rådet vedtager efter fremgangsmåden i artikel 251 de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 62, nr. 2), litra a) [procedurer ved udøvelse af personkontrol ved de ydre grænser], artikel 62, nr. 2), litra b), nr. ii) og iv) [visse visumregler], artikel 62, nr. 3) [betingelser for tredjelandsstatsborgeres frie bevægelighed], artikel 63, nr. 1, litra a), b), c) og d) [foranstaltninger vedrørende asyl], artikel 63, nr. 2, litra a) [minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse], artikel 63, nr. 3, litra b) [foranstaltninger vedrørende ulovlig indvandring] og artikel 65, litra a), b) og c) [samarbejde om civilretlige spørgsmål].

[p.m. artikel 65 - familieretlige spørgsmål]

2. Rådet vedtager med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 62, nr. 2, litra b), nr. i) og iii) [øvrige visumregler] og artikel 66 [samarbejde mellem de kompetente tjenester i administrationerne].

3. Rådet vedtager de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 62, nr. 1 [ingen kontrol ved pas-sage af de indre grænser], artikel 63, nr. 2), litra b) [fremme af en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelse af flygtninge], artikel 63, nr. 3), litra a) [foranstaltninger vedrørende betingelser for indrejse og ophold], og artikel 63, nr. 4 [tredjelandsstatsborgeres ophold i andre medlemsstater], med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet. Inden den 1. maj 2004 træffer Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet afgørelse med henblik på at lade fremgangsmåden i artikel 251 gælde for de områder, der er omhandlet i dette stykke, eller for nogle af dem.

4. På de områder, der er omhandlet i artikel 61-66, træffer Rådet afgørelse på forslag af Kommissionen; Kommissionen behandler enhver anmodning fra medlemsstaterne om, at den forelægger Rådet et forslag.

5. Rådet træffer med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet, Kommissionen og Domstolen afgørelse med henblik på at tilpasse bestemmelserne vedrørende Domstolens beføjelser.

ARTIKEL 67 i TEF

VALGMULIGHED 2

1. Rådet vedtager med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 62, nr. 2, litra b), nr. i) og iii), og artikel 66.

2. Rådet vedtager de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 62, nr. 1, artikel 62, nr. 2, litra a) og litra b), nr. ii) og iv), og nr. 3, artikel 63 og artikel 65 med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Fra den 1. maj 2004 vedtager Rådet de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 62, nr. 2, litra b), nr. ii) og iv), efter fremgangsmåden i artikel 251.

Inden den 1. maj 2004 træffer Rådet med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet afgørelse med henblik på at lade fremgangsmåden i artikel 251 gælde for de andre områder, der er omhandlet i nærværende stykke, eller for nogle af dem.

3. På de områder, der er omhandlet i artikel 61-66, træffer Rådet afgørelse på forslag af Kommissionen; Kommissionen behandler enhver anmodning fra medlemsstaterne om, at den forelægger Rådet et forslag.

4. Rådet træffer med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet, Kommissionen og Domstolen afgørelse med henblik på at tilpasse bestemmelserne vedrørende Domstolens beføjelser.

Erklæring til optagelse i konferencens slutakt

De høje kontraherende parter giver deres tilslutning til, at Rådet i den afgørelse, det i henhold til artikel 67, stk. 3, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal træffe inden den 1. maj 2004,

– fastsætter, at fremgangsmåden i artikel 251 skal gælde for de områder, der er omhandlet i artikel 62, nr. 2, litra a), og nr. 3), artikel 63, nr. 1), litra a), b), c) og d), nr. 2, litra a), og nr. 3), litra b), samt artikel 65, [p.m. familieretlige spørgsmål]

– bestræber sig på at fastsætte, at den skal gælde for alle de andre områder, der er omhandlet i artikel 67, stk. 3, eller for nogle af dem.

UNDTAGELSER FRA DEN NORMALE FREMGANGSMÅDE, NÅR ANVENDELSEN AF PRINCIPPERNE FOR ORDNINGEN PÅ TRANSPORTOMRÅDET ALVORLIGT KUNNE PÅVIRKE LEVESTANDARDEN OG BESKÆFTIGELSESNIVEAUET I VISSE EGNE SAMT UDDYTTTELSEN AF TRANSPORTMATERIELLET

ARTIKEL 71 i TEF

1. Med henblik på gennemførelsen af artikel 70 og under hensyntagen til transportspørgsmålenes særlige karakter fastsætter Rådet efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget:

a) fælles regler for international transport til eller fra en medlemsstats område eller gennem en eller flere medlemsstats områder

b) de betingelser, under hvilke transportvirksomheder har adgang til at udføre interne transportere i en medlemsstat, hvor de ikke er hjemmehørende

c) foranstaltninger til forbedring af transportsikkerheden

d) alle andre formålstjenlige bestemmelser.

2. [Stk. 2 udgår]

VALGMULIGHED 1

ARTIKEL 93 i TEF

1. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg, med enstemmighed

– bestemmelser om harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende omsætningsafgifter, punktafgifter og andre indirekte skatter,

– bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om direkte skatter,

i det omfang disse bestemmelser er nødvendige for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion.

2. Uanset stk. 1 vedtager Rådet efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg på området indirekte beskatning:

– foranstaltninger til teknisk ajourføring, der udelukkende har til formål at forenkle gældende fællesskabsregler vedrørende omsætningsafgifter, punktafgifter og andre indirekte skatter på de områder, der er omhandlet i den protokol, der er knyttet til den-ne traktat, eller sikre, at disse regler anvendes på ensartet, enkel og gennemsigtig vis;

– foranstaltninger, der udelukkende har til formål at forebygge svig, skatteunddragelse og omgåelse af gældende bestemmelser.

3. Foranstaltningerne i stk. 2 må hverken direkte eller indirekte:

– for så vidt angår omsætningsafgiften berøre regler vedrørende bestemmelse af, hvor transaktionerne finder sted, omfordeling af afgiftsprovenu mellem medlemsstaterne og fastlæggelse af satser;

– for så vidt angår punktafgifter og andre indirekte skatter berøre regler vedrørende beskatningssted, beregningsgrundlag og fastlæggelse af satser.

4. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg de bestemmelser, der er nødvendige for gensidig bistand, udveksling af oplysninger og samarbejde mellem skattemyndighederne i Fællesskabet med særligt henblik på bekæmpelse af svig og skatteunddragelse samt med henblik på inddrivelse af fiskale fordringer. Disse bestemmelser berører ikke anvendelsen af medlemsstaternes strafferet eller retsplejeregler.

5. Den i stk. 2 nævnte protokol kan ændres af Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet.

ARTIKEL 94 i TEF

Udgår.

PROTOKOL, DER SKAL KNYTTES TIL TRAKTATEN OM OPRETTELSE AF

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

De Høje Kontraherende Parter

er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 93, stk. 2, første led, finder anvendelse på følgende områder:

a) For så vidt angår omsætningsafgiften:

– tilbagebetalingsprocedure/fradragsret

– bestemmelse af den betalingspligtige

– bestemmelse og definition af fælles begreber

– beskatningsprocedurer

– fravigelser med henblik på at forenkle afgiftsopkrævningen eller undgå visse former for svig eller skatteunddragelse

b) For så vidt angår punktafgifterne:

– punktafgiftsstruktur

– bestemmelse og definition af fælles begreber

– ensartet anvendelse af transport- og beskatningsregler

– fravigelser.

FISKALE BESTEMMELSER

VALGMULIGHED 2

ARTIKEL 93 i TEF

1. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg med enstemmighed:

a) bestemmelser om harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende omsætningsafgifter og punktafgifter, der omhandler:

– fastsættelse af satser, fastlæggelse af satsstrukturer, overgang til en endelig ordning for omsætningsafgifter, transaktionernes beskatningssted,

– fastsættelse af satser og fastlæggelse af beskatningsstedet for punktafgifter;

b) bestemmelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om direkte skatter, i det omfang sådanne bestemmelser er nødvendige for at sikre det indre markeds oprettelse og funktion.

2. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg med kvalificeret flertal

a) andre bestemmelser om harmonisering af omsætningsafgifter og punktafgifter end dem, der er omhandlet i stk. 1, litra a), samt bestemmelser om samarbejde mellem "skattemyndighederne";

b) bestemmelser, som omhandlet i stk. 1, litra b), hvis de vedrører:

– fjernelse af direkte hindringer for den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser eller kapital og navnlig forebyggelse af tilfælde af forskelsbehandling, dobbeltbeskatning eller dobbelt skattefritagelse

– fjernelse af skadelig skattekonkurrence

– gensidig bistand, udveksling af oplysninger og samarbejde mellem myndighederne inden for Fællesskabet navnlig med henblik på bekæmpelse af svig og skatteunddragelse samt inddrivelse af skattekrav.

3. p.m. – bestemmelser om energibeskatning, hvis hovedformål er miljøbeskyttelse.

ÆNDRET BESTEMMELSE SOM FØLGE AF AFSKAFFELSEN AF SAMARBEJDSPROCEDUREN

ARTIKEL 99, STK. 5, I TEF

5. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, kan vedtage nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågningsprocedure, der er omhandlet i stk. 3 og 4 i nærværende artikel.

FINANSIEL STØTTE FRA FÆLLESSKABET TIL EN MEDLEMSSTAT

PÅ BESTEMTE BETINGELSER I TILFÆLDE AF VANSKELIGHEDER ELLER

ALVORLIG RISIKO FOR STORE VANSKELIGHEDER SOM FØLGE AF

USÆDVANLIGE BEGIVENHEDER, SOM DEN IKKE SELV ER HERRE OVER

ARTIKEL 100 i TEF

1. Med forbehold af de øvrige fremgangsmåder i denne traktat kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen vedtage foranstaltninger, der er afpasset efter den økonomiske situation, navnlig hvis der opstår alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til visse produkter.

2. I tilfælde af vanskeligheder eller alvorlig risiko for store vanskeligheder i en medlemsstat som følge af usædvanlige begivenheder, som den ikke selv er herre over, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, på bestemte betingelser yde den pågældende medlemsstat finansiel støtte fra Fællesskabet. Såfremt de store vanskeligheder skyldes naturkatastrofer, træffer Rådet et ligeledes afgørelse med kvalificeret flertal. Formanden for Rådet underretter Europa-Parlamentet om den afgørelse, der er truffet.

ÆNDRERE BESTEMMELSER SOM FØLGE AF AFSKAFFELSEN

AF SAMARBEJDSPROCEDUREN

ARTIKEL 102, STK. 2, I TEF

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, skal inden den 1. januar 1994 fastlægge definitioner for gennemførelsen af det forbud, der er omhandlet i stk. 1.

ARTIKEL 103, STK. 2, I TEF

2. Om nødvendigt kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, fastlægge definitioner med henblik på gennemførelsen af de forbud, der er omhandlet i artikel 101 og i nærværende artikel.

ARTIKEL 106, STK. 2, I TEF

2. Medlemsstaterne kan udstede mønter med forbehold af ECB's godkendelse af omfanget heraf. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og ECB, kan vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for alle mønter, som er bestemt til at sættes i omløb, i den udstrækning det er nødvendigt af hensyn til mønternes smidige omløb i Fællesskabet.

DEN FÆLLES HANDELSPOLITIK

VALGMULIGHED 1

ARTIKEL 133 i TEF

1. Den fælles handelspolitik bygger på ensartede principper navnlig for så vidt angår told-ændringer, indgåelse af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliseringsforanstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder foranstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

2. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelse af den fælles handelspolitik.

3. Skal der føres forhandlinger om aftaler med en eller flere stater eller internationale organisationer, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nødvendige forhandlinger. Rådet og Kommissionen skal sikre, at de aftaler, der er forhandlet, er forenelige med Fællesskabets politikker og interne regler.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde.

De relevante bestemmelser i artikel 300 finder anvendelse.

4. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal.

5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder ligeledes anvendelse ved forhandling og indgåelse af aftaler vedrørende handel med tjenesteydelser, [direkte investeringer] og handelsrelaterede aspekter af intellektuel ejendomsret, for så vidt de ikke er omfattet af disse stykker.

Uanset stk. 4 træffer Rådet afgørelse med enstemmighed, hvis aftalen vedrører et område omhandlet i dette stykke, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelse af interne regler, eller hvor Fællesskabet ikke ved vedtagelse af interne regler har udøvet sin kompetence i medfør af traktaten. Det træffer ligeledes afgørelse med enstemmighed om forhandling og indgåelse af aftaler, der alvorligt anfægter Fællesskabets og det s medlemsstaters evne til at fremme den kulturelle mangfoldighed.

Rådet, der træffer afgørelse i overensstemmelse med stk. 4, kan bemyndige medlemsstaterne til at indgå aftaler med tredjelande eller internationale organisationer på de i første afsnit omhandlede områder, for så vidt aftalerne er i overensstemmelse med denne traktat.

6. En aftale kan ikke indgås af Rådet, hvis den indeholder bestemmelser, der enten vil overskride Fællesskabets beføjelser eller medføre en harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på et område, hvor traktaten udelukker en sådan harmonise-ring.

DEN FÆLLES HANDELSPOLITIK

VALGMULIGHED 2

ARTIKEL 133 i TEF

1. Den fælles handelspolitik bygger på ensartede principper navnlig for så vidt angår told-ændringer, indgåelse af told- og handelsaftaler, gennemførelse af ensartethed i liberaliserings-foranstaltninger, eksportpolitik og handelspolitiske beskyttelsesforanstaltninger, herunder for-anstaltninger mod dumping og subsidieordninger.

2. Kommissionen fremsætter forslag for Rådet vedrørende iværksættelse af den fælles han-delspolitik.

3. Skal der føres forhandlinger om aftaler med en eller flere stater eller internationale organi-sationer, retter Kommissionen henstillinger til Rådet, som bemyndiger den til at indlede de nød-vendige forhandlinger.

Disse forhandlinger føres af Kommissionen inden for rammerne af direktiver, som Rådet kan meddele den, og i samråd med et særligt udvalg, der er udpeget af Rådet til at bistå den i dette arbejde. Formandskabet kan ledsage Kommissionen, hvis Rådet finder det hensigtsmæssigt.

De relevante bestemmelser i artikel 300 finder anvendelse.

4. Stk. 1-3 finder på de betingelser, der er fastsat i den protokol, der er knyttet til denne traktat, anvendelse på forhandling og indgåelse af aftaler vedrørende handel med tjeneste-ydelser og handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder, for så vidt de ikke er omfattet af disse stykker. Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet ændre bestemmelserne i ovennævnte protokol inden fo r rammerne af det område, der er omfattet dette stykke.

5. Ved udøvelsen af de beføjelser, som i denne artikel er tillagt Rådet, træffer det afgørelse med kvalificeret flertal. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, hvis aftalen vedrører et områ-de, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelse af interne regler. Det træffer ligeledes afgø-relse med enstemmighed om forhandling og indgåelse af aftaler, der alvorligt anfægter Fæl-lesskabets og dets medlems staters evne til at fremme den kulturelle mangfoldighed.

6. En aftale kan ikke indgås af Rådet, hvis den indeholder bestemmelser, der enten vil overskride Fællesskabets beføjelser eller medføre en harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser på et område, hvor traktaten udelukker en sådan harmonise-ring.

UDKAST TIL PROTOKOL AD ARTIKEL 133, STK. 4, I TEF,

DER SKAL KNYTTES TIL TEF

De Høje Kontraherende Parter

er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

1. Traktatens artikel 133, stk. 4, finder anvendelse på:

a) tjenesteydelsestøktorerne på den liste over Fællesskabets og dets medlemsstaters særlige forpligtelser, som er knyttet til GATS-overenskomsten, der findes i bilag 1B til WTO-overenskomsten af 15. april 1994, således som denne liste er affattet på datoen for undertegnelsen af denne protokol,

b) de spørgsmål, som er omfattet af TRIPS-aftalen, der findes i bilag 1C til WTO-overenskomsten af 15. april 1994, således som dette bilag er affattet på datoen for undertegnelsen af denne protokol.

2. Bestemmelserne i denne protokol finder ikke anvendelse på forhandling og indgåelse af internationale aftaler vedrørende søfart, som fortsat er omfattet af bestemmelserne i traktatens afsnit V og artikel 300.

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKABS OG DETS MEDLEMSSTATERS DELTAGELSE

I ARBEJDET I VERDENSHANDELSORGANISATIONEN (WTO)

UDKAST TIL PROTOKOL, DER SKAL KNYTTES TIL TEF

De Høje Kontraherende Parter

er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab:

Artikel 1

Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters deltagelse i arbejdet i Verdenshandelsorganisationen (WTO) er underlagt reglerne i denne protokol.

Artikel 2

Der gælder samme procedure i alle tilfælde, uanset om der er tale om udøvelse af Fællesskabets kompetence, udøvelse af medlemsstaternes kompetence eller udøvelse af kompetence, der er delt mellem Fællesskabet og medlemsstaterne.

Artikel 3

1. Kommissionen er ordfører og eneforhandler for Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og fremsætter Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters fælles holdning, der fastlægges i overensstemmelse med denne protokol.

2. Kommissionen fører forhandlinger på grundlag af Rådets forudgående bemyndigelse baseret på henstillinger fra Kommissionen til Rådet. Rådet kan til enhver tid meddele Kommissionen forhandlingsdirektiver.

3. I forbindelse med stk. 2 træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal. Det træffer afgørelse med enstemmighed, hvis udkastet til aftale vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed i henhold til artikel 133. Der kræves fælles overenskomst mellem Rådets medlemmer, når der er tale om et område, som hører under medlemsstaternes kompetence.

Artikel 4

1. Kommissionen kan på WTO's møder være ledsaget enten af Rådets formandskab (bistået af Rådets Generalsekretariat), hvis Rådet finder det hensigtsmæssigt, eller af medlemsstaterne, når der drøftes et spørgsmål, som hører under deres kompetence.

2. Kommissionen sørger for, at medlemsstaterne og formandskabet underrettes om alle møder i WTO i god tid.

3. Kommissionen sender omgående medlemstaterne og Rådets formandskab alle de dokumenter, den er i besiddelse af.

4. Kommissionen efterkommer til enhver tid en medlemsstats ønske om en konsultation om en holdning, der er fremsat eller skal fremsættes på Fællesskabets og dets medlemsstaters vegne. Kommissionen anmoder om nødvendigt om suspension af mødet for at efterkomme et sådant ønske.

Artikel 5

1. Den fælles holdning, som Kommissionen på Fællesskabets og dets medlemsstaters vegne skal fremsætte i WTO, fastlægges af Rådet. Kommissionen kan fremlægge udkast med henblik herpå.

2. Rådet kan dog fastsætte særlige bestemmelser for fastlæggelsen af den fælles holdning, når der skal tages stilling til WTO-tekster, som hverken har retsvirkning for Fællesskabet eller medlemsstaterne.

Artikel 6

Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters fælles holdninger som nævnt i artikel 5, stk. 1 og 2, fastlægges i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3.

Artikel 7

1. Hvis der indledes en tvistbilæggelsesprocedure i WTO mod en eller flere medlemsstater, skal enheden i Fællesskabets og dets medlemsstaters repræsentation respekteres.

2. De pågældende medlemsstater er til stede under proceduren, herunder for Appellinstansen, eller repræsenteres af Kommissionen. Forsvaret forberedes efter fælles overenskomst med Kommissionen, og Rådet og det udvalg, som er nævnt i traktatens artikel 133, holdes fuldt underrettet. Hvis der ikke er enighed, fastlægger Rådet den holdning, der skal indtages under proceduren, herunder for Appellinstansen, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3.

3. Når der er tale om et område, som hører under medlemsstaternes kompetence, og det ikke er muligt at fastlægge en fælles holdning, kan en medlemsstat forberede og føre sit for-svar på egne vegne. I så fald arbejder den tæt sammen med Kommissionen, holder Rådet og udvalget i traktatens artikel 133 fuldt underrettet og gør sit yderste for at undgå, at WTO-procedurene fører til, at Fællesskabets eller andre medlems staters fordele bringes i fare.

Artikel 8

1. Når der er tale om at indlede en tvistbilæggelsesprocedure mod et tredjeland, der er medlem af WTO, foretager Kommissionen efter høring af det udvalg, som er nævnt i traktatens artikel 133, konsultationer som omhandlet i WTO-forståelsen vedrørende regler og procedurer for bilæggelse af tvister.

2. Beslutninger om at anmode WTO om at nedsætte et panel eller om at appellere en beretning fra et sådant panel træffes af Rådet. Rådet kan med enstemmighed uddelegere denne beslutningsbeføjelse til udvalget i traktatens artikel 133. De i dette stykke nævnte beslutninger træffes i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3.

3. Når der er tale om et område, som hører under medlemsstaternes kompetence, og det ikke er muligt at fastlægge en fælles holdning med henblik på at anmode om nedsættelse af et WTO-panel, kan en medlemsstat fremsætte en sådan anmodning på egne vegne. I så fald arbejder den tæt sammen med Kommissionen, holder Rådet og udvalget i traktatens artikel 133 fuldt underrettet og gør sit yderste for at undgå, at WTO-procedurene fører til, at Fællesskabets eller andre medlemsstaters fordele bringes i fare.

SOCIALE BESTEMMELSER

ARTIKEL 137 I TEF

1. Med henblik på at virkeliggøre de i artikel 136 fastlagte mål støtter og supplerer Fællesskabet medlemsstaternes indsats på følgende områder:

- a) forbedring af især arbejdsmiljøet for at beskytte arbejdstagernes sikkerhed og sundhed
- b) arbejdsvilkårene
- c) arbejdstagernes sociale sikring og sociale beskyttelse
- d) beskyttelse af arbejdstagere ved ophævelse af en arbejdskontrakt
- e) information og høring af arbejdstagerne

f) repræsentation af og kollektivt forsvar for arbejdstagernes og arbejdsgivernes interesser, her-under medbestemmelse, jf. dog stk. 5

g) beskæftigelsesvilkår for tredjelandsstatsborgere, der lovligt opholder sig på Fællesskabets område

h) integration af personer, der er udstødt fra arbejdsmarkedet, jf. dog artikel 150

i) lige muligheder for mænd og kvinder på arbejdsmarkedet og ligebehandling i arbejdet

j) bekæmpelse af social udstødelse

k) betingelserne for udvikling af den sociale beskyttelse, jf. dog litra c).

2. Med henblik herpå kan Rådet:

a) vedtage foranstaltninger til fremme af samarbejdet mellem medlemsstaterne gennem initiativer, der tager sigte på at opnå større viden, udvikle udvekslingen af oplysninger og god praksis, fremme nytænkning og vurdere erfaringerne, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

b) på de i stk. 1, litra a)-i), nævnte områder ved udstedelse af direktiver vedtage minimumsfor-skrifter, der skal gennemføres gradvis under hensyn til de vilkår og tekniske bestemmelser, der gælder i hver af medlemsstaterne. I disse direktiver skal det undgås at pålægge administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at de hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder.

Rådet træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget undtagen på de områder, der er nævnt i litra c), d) og g), hvor Rådet træffer afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget. Rådet kan med enstem-mighed på forslag af Kommi ssionen og efter høring af Europa-Parlamentet beslutte at lade proceduren i artikel 251 finde anvendelse på litra c), d), og g).

3. En medlemsstat kan overlade det til arbejdsmarkedets parter, efter en fælles anmodning fra disse, at gennemføre direktiver, der er udstedt i henhold til stk. 2.

I så tilfælde sikrer den sig, at arbejdsmarkedets parter senest på den dato, hvor et direktiv skal være gennemført i overensstemmelse med artikel 249, har indført de nødvendige bestemmelser ad afta-lemæssig vej, idet den skal træffe de nødvendige foranstaltninger for på et hvilket som helst tids-punkt at være i stand til at sikre de resultater, der er foreskrevet i det pågældende direktiv.

4. Bestemmelser, som vedtages i henhold til denne artikel,

– anfægter ikke medlemsstaternes mulighed for at fastlægge de grundlæggende princip-per i deres sociale sikringsordninger og må ikke i væsentligt omfang berøre den økono-miske balance i disse ordninger

– er ikke til hinder for, at de enkelte medlemsstater opretholder eller indfører strengere beskyt-telsesforanstaltninger, når de er forenelige med denne traktat.

5. Bestemmelserne i denne artikel gælder ikke for lønforhold, organisationsret, strejkeret eller ret til lockout.

Erklæring til optagelse i konferencens slutakt

Der er enighed om, at udgifter afholdt i henhold til artikel 137 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab falder ind under udgiftsområde 3 i de finansielle overslag.

RETSGRUNDLAG FOR NEDSÆTTELSEN AF

ET UDVALG FOR SOCIAL BESKYTTELSE

Denne tekst træder i stedet for den nuværende artikel 144 i TEF

NY ARTIKEL 144 I TEF

Rådet nedsætter efter høring af Europa-Parlamentet et udvalg for social beskyttelse af rådgivende karakter, som skal fremme samarbejdet mellem medlemsstaterne og med Kommissionen om social beskyttelse. Udvalget har til opgave:

? at følge den sociale situation og udviklingen i politikkerne vedrørende social beskyttelse i medlemsstaterne og i Fællesskabet

? at fremme udvekslingen af oplysninger, erfaringer og god praksis mellem medlemsstaterne og med Kommissionen

– med forbehold af artikel 207 at udarbejde rapporter, afgive udtalelser eller iværksætte andre aktiviteter på de områder, der hører under dets kompetence, på Rådets eller Kommissionens anmodning eller på eget initiativ

Under udøvelsen af sit mandat etablerer udvalget hensigtsmæssige kontakter med arbejdsmarkedets parter.

Hver medlemsstat og Kommissionen udpeger to medlemmer af udvalget.

TILSKYNDELSESFORANSTALTNINGER PÅ DET KULTURELLE OMRÅDE,

MEN UDEN AT DER ER TALE OM NOGEN FORM FOR

HARMONISERING AF MEDLEMSSTATERNES LOVE

OG ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

ARTIKEL 151 I TEF

Stk. 1-3 uændret.

4. Fællesskabet tager ved udformningen og gennemførelsen af sine politikker hensyn til de kulturelle aspekter [sætningsled udgår], navnlig med henblik på at respektere og fremme sine kulturers mangfoldighed.

5. For at bidrage til virkeliggørelse af målene i denne artikel vedtager Rådet

? efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Regionsudvalget: tilskyndelsesforanstaltninger, men uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser [sætning udgår]

? med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen: henstillinger.

FORANSTALTNINGER TIL STØTTE FOR MEDLEMSSTATERNES INDSATS

PÅ DET INDUSTRIELLE OMRÅDE

ARTIKEL 157 I TEF

Stk. 1 og 2 uændret.

3. Fællesskabet bidrager til gennemførelsen af målene i stk. 1 gennem de politikker og aktioner, som det iværksætter i henhold til andre bestemmelser i denne traktat. Rådet kan efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg træffe beslutning om specifikke foranstaltninger til støtte for medlemsstaternes aktioner med henblik på virkeliggørelse af målene i stk. 1.

Dette traktatafsnit danner ikke grundlag for Fællesskabets indførelse af nogen form for foranstaltning, som kan fordreje konkurrencen.

SÆRLIGE AKTIONER MED HENBLIK PÅ ØKONOMISK OG SOCIAL SAMHØRIGHED UD OVER STRUKTURFONDENE

ARTIKEL 159, STK. 3, I TEF

Stk. 1 og 2 uændret.

Hvis det viser sig nødvendigt med særlige aktioner ud over fondene og med forbehold af de foranstaltninger, der træffes som led i Fællesskabets øvrige politikker, kan disse aktioner vedtages af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

REGLER FOR STRUKTURFONDENE OG SAMHØRIGHEDSFONDEN

ARTIKEL 161 I TEF

Med forbehold af artikel 162 definerer Rådet efter fremgangsmåden i artikel 251 og efter høring af Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget strukturfondenes opgaver, hovedmål og indretning, hvilket kan medføre en sammenlægning af fondene. Rådet fastsætter også efter samme fremgangsmåde de almindelige regler, der skal gælde for fondene, samt de nødvendige bestemmelser for at sikre disses effektivitet og samordning mellem fondene indbyrdes og med andre eksisterende finansielle instrumenter.

En Samhørighedsfond, der er oprettet af Rådet efter samme fremgangsmåde, yder finansielle bidrag til projekter inden for miljø og transeuropæiske net på transportinfrastrukturområdet.

MILJØBESTEMMELSER

ARTIKEL 175, STK. 2, I TEF

2. Uanset den i stk. 1 nævnte fremgangsmåde for beslutningstagning og med forbehold af artikel 95 vedtager Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget foranstaltninger, der i væsentlig grad berører:

- fysisk planlægning
- kvantitativ forvaltning af vandressourcerne eller disse ressourcers disponibilitet
- arealanvendelse, bortset fra affaldshåndtering [sætningsled udgår]
- en medlemsstats valg mellem forskellige energikilder og den generelle sammensætning af dens energiforsyning.

Rådet kan på betingelserne i første afsnit fastlægge de i dette stykke nævnte spørgsmål, om hvilke der skal træffes afgørelse med kvalificeret flertal.

BESTEMMELSER AF HOVEDSAGELIG FISKAL KARAKTER

PÅ MILJØOMRÅDET

VALGMULIGHED 1

Følgende indsættes som nyt andet afsnit i artikel 175, stk. 1, i TEF

Rådet vedtager efter samme fremgangsmåde bestemmelser af hovedsagelig fiskal karakter, hvis hovedsigte er at imødegå miljøproblemer, der berører flere medlemsstater

VALGMULIGHED 2

Stk. 2, litra a), bibeholdes således:

2. Uanset den i stk. 1 nævnte fremgangsmåde for beslutningstagning og med forbehold af artikel 95 vedtager Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget :

a) bestemmelser af hovedsagelig fiskal karakter

b) ...

MED TREDJELANDE

Udkast til nyt afsnit XXI – Forbindelser med tredjelande

NY ARTIKEL 181 A

1. Med forbehold af de øvrige bestemmelser i denne traktat, især bestemmelserne i afsnit XX, iværksætter Fællesskabet inden for sine kompetenceområder samarbejdsaktioner med tredjelande på det økonomiske, finansielle og tekniske område; disse aktioner supplerer de aktioner, som iværksættes af medlemsstaterne.

Fællesskabets politik på dette område skal bidrage til den generelle målsætning om udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten samt til målsætningen om respekt for menneskeret-tighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

2. Rådet vedtager med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre stk. 1.

3. Inden for rammerne af deres respektive beføjelser samarbejder Fællesskabet og medlemsstaterne med tredjelande og med kompetente internationale organisationer. De nærmere bestemmelser vedrørende Fællesskabets samarbejde kan nedfældes i aftaler mellem dette og de pågældende tredjeparter, idet disse aftaler forhandles og indgås i overensstemmelse med artikel 300.

Første afsnit berører ikke medlemsstaternes kompetence til at forhandle i internationale organer og indgå internationale aftaler.

DE OVERSØISKE LANDES OG TERRITORIERS ASSOCIERING

ARTIKEL 187 I TEF

Rådet vedtager, med udgangspunkt i de opnåede resultater og på grundlag af de principper, der er nedfældet i denne traktat, med kvalificeret flertal de nærmere retningslinjer for og fremgangs-måden ved disse landes og territoriers associering med Fællesskabet.

GODKENDELSE AF STATUTTEN FOR EUROPA-PARLAMENTETS MEDLEMMER

ARTIKEL 190, STK. 5, I TEF

Stk. 1-4 uændret.

5. Europa-Parlamentet fastsætter sine medlemmers statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af deres hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

POLITISKE PARTIER PÅ EUROPÆISK PLAN

ARTIKEL 191 I TEF

Politiske partier på europæisk plan er vigtige som en integrationsfaktor inden for Unionen. De bidrager til en europæisk bevidstgørelse og til at udtrykke unionsborgernes politiske vilje.

Rådet fastsætter statuten for politiske partier på europæisk plan og navnlig reglerne for deres finansiering efter fremgangsmåden i artikel 251.

ARTIKEL 192, STK. 1, I TEF

I det i denne traktat anførte omfang deltager Europa-Parlamentet i vedtagelse af fællesskabsrets-akter, idet det udøver sine beføjelser i henhold til den i artikel 251 [sætningsled udgår] fastlagte fremgangsmåde samt afgiver samstemmende udtalelser eller rådgivende udtalelser.

UDNÆVNELSE AF RÅDETS GENERALSEKRETÆR

OG VICEGENERALSEKRETÆR

ARTIKEL 207, STK. 2, I TEF

1. Stykket uændret.

2. Rådet bistås af et generalsekretariat, som ledes af en generalsekretær, der er højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, bistået af en vicegeneralsekretær med ansvar for generalsekretariatets daglige drift. Generalsekretæren og vicegeneralsekretæren udnævnes af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Rådet træffer afgørelse om generalsekretariatets organisation.

3. Stykket uændret.

LØNNINGER, GODTGØRELSER OG PENSIONER FOR MEDLEMMERNE AF

OG FOR JUSTITSSEKRETÆREN VED RETTEN I FØRSTE INSTANS

ARTIKEL 210 I TEF

Rådet fastsætter med kvalificeret flertal lønninger, godtgørelser og pensioner for Kommissionens formand og medlemmer, for Domstolens præsident, dommere, generaladvokater og justitssekretær samt for medlemmerne af og justitssekretæren ved Retten i Første Instans. Det fastsætter ligeledes med kvalificeret flertal alle godtgørelser, der ydes som vederlag.

BESTEMMELSERNE I TILFÆLDE AF

KOMMISSIONSMEDLEMMERS FRATRÆDEN

ARTIKEL 215 I TEF

Bortset fra ordinære nyansættelser og dødsfald ophører tjenesten for et medlem af Kommissionen ved frivillig fratræden eller ved afskedigelse.

For resten af det afgående eller afdøde medlems tjenesteperiode udnævner medlemsstaternes rege-ringer efter fælles overenskomst et nyt medlem. Rådet kan med enstemmighed beslutte, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

Ved fratræden, afskedigelse eller dødsfald udnævnes der en efterfølger for formanden for resten af dennes tjenesteperiode. Udnævnelse af en efterfølger for formanden sker efter fremgangsmåden i artikel 214, stk. 2.

Bortset fra de i artikel 216 nævnte afskedigelsestilfælde fungerer Kommissionens medlemmer, ind-til deres efterfølgere er udpeget, eller indtil Rådet i overensstemmelse med stk. 2 har besluttet, at der ikke skal udnævnes nogen efterfølger.

KOMMISSIONENS ORGANISATION OG STYRKELSE AF

FORMANDENS BEFØJELSER

ARTIKEL 217 I TEF

1. Formanden fastlægger de politiske retningslinjer, som Kommissionen skal overholde under udførelsen af sine opgaver, og træffer afgørelse om dens interne organisation for at sikre sammenhæng, effektivitet og kollegialitet i dens indsats.
2. Kommissionens ansvarsområder struktureres og fordeles mellem dens medlemmer af formanden på en sådan måde, at de omfatter Unionens vigtigste aktivitetsområder og særlige opgaver til dækning af specifikke eller punktuelle behov. Formanden kan omfordele ansvarsområderne i løbet af en mandatperiode.
3. Formanden kan udnævne næstformænd blandt Kommissionens medlemmer, [der skal varetage samordningen og ledelsen af Kommissionens indsats på et bestemt område].

ARTIKEL 219 I TEF

[Stk. 1 udgår]

Kommissionens afgørelser træffes af et flertal af det i artikel 213 nævnte antal medlemmer.

Kommissionen er kun beslutningsdygtig, såfremt det i dens forretningsorden fastsatte antal medlemmer er til stede.

DOMSTOLEN OG RETTEN I FØRSTE INSTANS

ARTIKEL 220 I TEF

Domstolen og Retten i Første Instans værner inden for rammerne af deres respektive beføjelser om lov og ret ved fortolkningen og anvendelsen af denne traktat.

Endvidere kan der på de betingelser, der er fastsat i artikel 225a, knyttes retsafdelinger til Retten i Første Instans, som på bestemte områder skal udøve den domstolskompetence, der er fastsat i denne traktat.

ARTIKEL 221 I TEF

Domstolen består af en dommer fra hver medlemsstat.

Domstolen sættes i form af afdelinger eller som udvidet afdeling i overensstemmelse med de regler herfor, der er fastsat i Domstolens statut.

Domstolen kan endvidere sættes af samtlige Domstolens medlemmer i de tilfælde, der er fastsat i statuten.

ARTIKEL 222 I TEF

Domstolen bistås af otte generaladvokater. På Domstolens begæring kan Rådet med enstem-mighed vedtage at forøge antallet af generaladvokater.

Generaladvokaten skal fuldstændig upartisk og uafhængigt offentligt fremsætte begrundede forslag til afgørelse af de sager, som i henhold til Domstolens statut kræver hans medvirken.

DOMSTOLEN OG RETTEN I FØRSTE INSTANS

ARTIKEL 223 I TEF

Til dommere og generaladvokater ved Domstolen vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som i deres hjemland opfylder betingelserne for at indtage de højeste dom-merembeder, eller som er jurister, hvis faglige kvalifikationer er almindeligt anerkendt. De udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år.

Hvert tredje år finder en delvis nybesættelse af dommerembederne og generaladvokaternes embeder sted på de betingelser, der er fastsat i Domstolens statut.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år Domstolens præsident. Domstolens præsident kan genvælges.

De afgående dommere og generaladvokater kan genudnævnes.

Domstolen udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Domstolen fastsætter sit procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

DOMSTOLEN OG RETTEN I FØRSTE INSTANS

ARTIKEL 224 I TEF

Retten i Første Instans består af mindst en dommer fra hver medlemsstat. Antallet af dommere fastsættes i Domstolens statut. Det kan i statuten bestemmes, at Retten bistås af generaladvokater.

Til medlemmer af Retten i Første Instans vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage de højeste retslige funktioner er uomtvistelig; de udnævnes af medlemsstaternes regeringer efter fælles overenskomst for et tidsrum af seks år. En delvis fornyelse finder sted hvert tredje år. Afgående medlemmer kan genudnævnes.

Dommerne vælger af deres midte for et tidsrum af tre år præsidenten for Retten i Første Instans. Rettens præsident kan genvælges.

Retten i Første Instans udnævner sin justitssekretær og træffer bestemmelse om hans stilling.

Retten i Første Instans fastsætter med Domstolens tiltrædelse sit procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Medmindre andet er fastsat i Domstolens statut, finder denne traktats bestemmelser om Domstolens anvendelse på Retten i Første Instans.

DOMSTOLEN OG RETTEN I FØRSTE INSTANS

ARTIKEL 225 I TEF

1. Retten i Første Instans har kompetence til som første instans at træffe afgørelse i de sager, der er omhandlet i artikel 230, 232, 235, 236 og 238, bortset fra sager, der henvises til en retsafdeling, eller sager, der i henhold til statuten er forbeholdt Domstolen. Det kan fastsættes i statuten, at Retten i Første Instans har kompetence i andre arter af sager.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans i medfør af dette stykke, kan appelleres til Domstolen, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål, på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i statuten.

2. Retten i Første Instans har kompetence til at træffe afgørelse om klager, der indbringes vedrørende afgørelser truffet af de i medfør af artikel 225a oprettede retsafdelinger.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans i medfør af dette stykke, kan på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i Domstolens statut, undtagelsesvis underkastes fornyet prøvelse for Domstolen, hvis der er alvorlig risiko for anfægtelse af enheden eller sammenhængen i fællesskabsretten .

3. Retten i Første Instans har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål, som forelægges den i medfør af artikel 234, inden for bestemte områder fastlagt i statuten.

Hvis Retten i Første Instans finder, at sagen kræver en principafgørelse, der kan berøre enheden og sammenhængen i fællesskabsretten, kan den henvise sagen til Domstolen, for at denne skal træffe afgørelse.

De afgørelser, der træffes af Retten i Første Instans om præjudicielle spørgsmål, kan på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat i Domstolens statut, undtagelsesvis underkastes fornyet prøvelse for Domstolen, hvis der er alvorlig risiko for anfægtelse af enheden eller sammenhængen i fællesskabsretten.

DOMSTOLEN OG RETTEN I FØRSTE INSTANS

ARTIKEL 225a I TEF

Rådet kan med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen eller på begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen oprette retsafdelinger, der som første instans skal træffe afgørelse i visse arter af sager inden for bestemte områder.

I afgørelsen om at oprette en retsafdeling fastsættes bestemmelserne om sammensætningen af afdelingen samt omfanget af dens beføjelser.

Retsafdelingernes afgørelser kan appelleres til Retten i Første Instans, dog kun for så vidt angår retsspørgsmål samt spørgsmål vedrørende en sags faktiske omstændigheder, hvis dette er fastsat i afgørelsen om oprettelse af afdelingen.

Til medlemmer af retsafdelingerne vælges personer, hvis uafhængighed og evne til at varetage retslige funktioner er uomtvistelig. De udnævnes af Rådet med enstemmighed.

Retsafdelingerne fastsætter med Domstolens tiltrædelse deres procesreglement. Reglementet skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

Medmindre andet er fastsat i afgørelsen om oprettelse af retsafdelingen, finder denne traktats bestemmelser om Domstolen og bestemmelserne i Domstolens statut anvendelse på retsafdelingerne.

DOMSTOLEN OG RETTEN I FØRSTE INSTANS

ARTIKEL 229a i TEF

Med forbehold af denne traktats øvrige bestemmelser kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet vedtage bestemmelser med henblik på at tillægge Domstolen kompetence i et omfang, der fastsættes af Rådet, til at afgøre tvister vedrørende anvendelsen af retsakter vedtaget på grundlag af denne traktat, hvorved der indføres fællesskabsretlige industrielle ejendomsrettigheder. Rådet henstiller til medlemsstaterne at vedtage disse bestemmelser i overensstemmelse med den enkelte medlemsstats forfatningsmæssige bestemmelser.

DOMSTOLEN OG RETTEN I FØRSTE INSTANS

ARTIKEL 230 I TEF

Domstolen prøver lovligheden af retsakter vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab, af Rådet, af Kommissionen eller af ECB, bortset fra henstillinger og udtalelser, samt de af Europa-Parlamentets retsakter, der skal have retsvirkning over for tredjemand.

I denne henseende har Domstolen kompetence til at udtale sig om klager, der af en medlemsstat, af Europa-Parlamentet, af Rådet eller af Kommissionen indbringes under påberåbelse af inkompetence, væsentlige formelle mangler, overtrædelse af denne traktat eller af retsregler vedrørende dens gennemførelse samt af magtfordrejning.

Domstolen har på samme grundlag kompetence til at udtale sig om klager, der indbringes af Revisionsretten og af ECB med henblik på at bevare disses prærogativer.

Enhver fysisk eller juridisk person kan på samme grundlag indbringe klage over beslutninger, der retter sig til ham, samt over beslutninger, som skønt de er udfærdiget i form af en forordning eller en beslutning rettet til en anden person, dog berører ham umiddelbart og individuelt.

De i denne artikel omhandlede klager skal indgives inden to måneder, efter at retsakten, alt efter sin art, er offentliggjort eller meddelt klageren eller, i mangel heraf senest to måneder efter, at klageren har fået kendskab til den.

DOMSTOLEN OG RETTEN I FØRSTE INSTANS

ARTIKEL 245 I TEF

Domstolens statut er fastsat i en særlig protokol.

Rådet kan med enstemmighed på begæring af Domstolen og efter høring af Europa-Parlamentet og Kommissionen eller på begæring af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og Domstolen ændre bestemmelserne i statuten, bortset fra afsnit I heri.

REVISIONSRETTE

ARTIKEL 247 I TEF

1. Revisionsretten består af en statsborger fra hver medlemsstat.

2. Revisionsrettens medlemmer udvælges blandt personer, som i deres respektive lande tilhører eller har tilhørt eksterne kontrolinstitutioner, eller som er særligt kvalificerede til dette hverv. Deres uafhængighed skal være uomtvistelig.

3. Revisionsrettens medlemmer udnævnes for seks år. Rådet vedtager med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet den liste over medlemmer, der er udarbejdet efter indstilling fra hver medlemsstat. Revisionsrettens medlemmer kan genudnævnes.

De udpeger af deres midte Revisionsrettens formand for et tidsrum af tre år. Hans mandat kan for-nyes.

Stk. 4-9 uændret.

REVISIONSRET TEN

ARTIKEL 248 I TEF

1. [Første afsnit uændret]

Revisionsretten afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed; erklæringen offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Erklæringen suppleres med specifikke vurderinger for hvert enkelt af Fællesskabets større aktivitetsområder.

[Stk. 2 og 3 uændret]

4. Efter hvert regnskabsårs udløb udarbejder Revisionsretten en årsberetning. Denne beretning oversendes til Fællesskabets øvrige institutioner og offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende sammen med de nævnte institutioners besvarelser af Revisionsrettens bemærkninger.

[Andet afsnit uændret]

Den vedtager sine årsberetninger, sine særberetninger eller sine udtalelser med et flertal af sine medlemmers stemmer. Dog kan den af sin midte oprette afdelinger med henblik på vedtagelse af bestemte typer beretninger eller udtalelser på betingelser fastsat i dens forretningsorden.

Den bistår Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med revisionen af og gennemførelsen af bud-gettet.

Revisionsretten fastsætter selv sin forretningsorden; denne skal godkendes af Rådet med kvalificeret flertal.

ÆNDRING SOM FØLGE AF BESTEMMELSERNE

OM TÆTTERE SAMARBEJDE

NYT SIDSTE STYKKE I ARTIKEL 249 I TEF

Når de ovenfor omhandlede retsakter vedtages som led i gennemførelsen af et tættere samarbejde fastlagt på grundlag af bestemmelse G, er de kun bindende for de medlemsstater, der deltager heri, og de gælder kun umiddelbart i disse stater.

AFSKAFFELSE AF SAMARBEJDSPROCEDUREN

ARTIKEL 252 I TEF

Udgår

NY BETEGNELSE FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS TIDENDE

ARTIKEL 254 I TEF

1. Forordninger, direktiver og beslutninger vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 251 undertegnes af formanden for Europa-Parlamentet og formanden for Rådet, og de offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. De træder i kraft på det i retsakterne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentliggørelsen.

2. Rådets og Kommissionens forordninger samt disse institutioners direktiver, der er rettet til alle medlemsstaterne, offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. De træder i kraft på det i retsakterne fastsatte tidspunkt eller, hvis et sådant ikke er angivet, den tyvende dag efter offentlig-gørelsen.

[Stk. 3 uændret]

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

ARTIKEL 257 I TEF

Der oprettes et rådgivende Økonomisk og Socialt Udvalg.

Udvalget skal bestå af repræsentanter for de forskellige økonomiske og sociale grupper i det organiserede civile samfund, herunder navnlig producenter, landbrugere, transporterhverv, arbejdstagere, handlende og håndværkere, liberale erhverv, forbrugere samt almindelige sam-fundsinteresser.

ARTIKEL 258 I TEF

Antallet af medlemmer i Det Økonomiske og Sociale Udvalg må ikke overstige 280.

Antallet af medlemmer fastsættes således:

Den nuværende oversigt EU-15

[Stk. 2 udgår]

Stk. 3 og 4 uændret.

ARTIKEL 259, STK. 1, I TEF

1. Udvalgets medlemmer beskikkes for fire år efter indstilling fra medlemsstaterne. Gen-beskikkelse kan finde sted. Rådet vedtager med kvalificeret flertal den liste over medlemmer, der er udarbejdet efter indstilling fra medlemsstaterne.

REGIONSUDVALGET

ARTIKEL 263 I TEF

Der oprettes et rådgivende udvalg, i det følgende benævnt "Regionsudvalget", bestående af repræ-sentanter for de regionale og lokale myndigheder, der skal være enten valgt til en regional eller lokal myndighed eller politisk ansvarlige over for en valgt forsamling.

Antallet af medlemmer i Regionsudvalget må ikke overstige 350. Antallet af medlemmer, der indstilles af hver medlemsstat, fastsættes således:

[Den nuværende oversigt EU-15]

Udvalgets medlemmer samt et tilsvarende antal suppleanter beskikkes for fire år [sætningsled udgår] efter indstilling fra [et ord udgår] medlemsstaterne. Genbeskikkelse kan finde sted.

Rådet vedtager med kvalificeret flertal den liste over medlemmer og suppleanter, der er udarbejdet efter indstilling fra medlemsstaterne. Ved udløbet af det mandat, som kvalifice-rede de pågældende til indstillingen, ophører deres mandatperiode i Regionsudvalget automa-tisk, og der beskikkes efter samme fremgangsmåde en efterfølger for den resterende del af denne mandatperiode. Et medlem af udvalget kan ikke samtidig være medlem af Europa-Parlamentet.

Stk. 4 uændret.

REGNSKABSREGULATIVER OG FASTLÆGGELSE

AF REGLERNE FOR FINANSINSPEKTØRERNES,

DE ANVISNINGSBERETTIGEDES OG REGNSKABSFØRERNES ANSVAR

ARTIKEL 279 I TEF

1. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisions-retten skal Rådet med kvalificeret flertal

a) udstede regnskabsregulativer, som navnlig fastlægger de nærmere retningslinjer for opstillingen og gennemførelsen af budgettet og for regnskabsaflæggelsen og revisionen

b) fastlægge reglerne for finansinspektørernes, de anvisningsberettigedes og regnskabsførernes ansvar og organisere kontrollen med disse.

2. På forslag af Kommissionen og efter høring af Europa-Parlamentet og udtalelse fra Revisions-retten skal Rådet med enstemmighed fastsætte de retningslinjer og den fremgangsmåde, hvorefter de i ordningen om Fællesskabets egne indtægter fastsatte budgetindtægter stilles til rådighed for Kommissionen, samt fastlægge de foranstaltninger, der skal træffes for i givet fald at imødekomme likviditetsbehovet.

DOMSTOLENS SPROGORDNING

ARTIKEL 290 I TEF

Med forbehold af de i Domstolens statut fastsatte bestemmelser fastlægger Rådet med enstemmighed den ordning, der skal gælde for Fællesskabets institutioner på det sproglige område.

FASTLÆGGELSE AF FÆLLESSKABETS HOLDNING

I ET ORGAN, DER ER NEDSAT I HENHOLD TIL EN

AFTALE MED TREDJELANDE, OG SOM SKAL VEDTAGE

BESLUTNINGER, DER HAR RETSVIRKNINGER

UDKAST TIL ÆNDRING AF ARTIKEL 300, STK. 2,

ANDET OG TREDJE AFSNIT, I TEF

Uanset bestemmelserne i stk. 3 anvendes de samme procedurer, når der skal træffes afgørelse om suspension af anvendelsen af en aftale, samt når det skal fastlægges, hvilke holdninger der skal indtages på Fællesskabets vegne i et organ, der er nedsat ved en aftale [sætningsled udgår], når dette organ skal vedtage beslutninger, der har retsvirkninger, bortset fra beslutninger, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen .

Europa-Parlamentet skal straks underrettes fuldt ud om afgørelser, der træffes i henhold til dette stykke vedrørende foreløbig anvendelse eller suspension af aftaler eller fastlæggelse af Fællesskabets holdning i et organ, der er nedsat i henhold til en aftale [sætningsled udgår].

EUROPA-PARLAMENTETS MULIGHED FOR AT INDHENTE UDTALELSE

FRA DOMSTOLEN OM EN PÅTÆNKT AFTALES FORENELIGHED

MED BESTEMMELSERNE I TEF

ARTIKEL 300, STK. 6, I TEF

Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller en medlemsstat kan indhente udtalelse fra Domstolen om en påtænkt aftales forenelighed med bestemmelserne i denne traktat. Hvis Domstolens udtalelse er benægtende, kan aftalen kun træde i kraft på de betingelser, der er fastsat i artikel 48 i traktaten om Den Europæiske Union.

BILAG I

PROTOKOL OM UDVIDELSEN AF DEN EUROPÆISKE UNION

De Høje Kontraherende Parter

er blevet enige om følgende bestemmelser, der knyttes til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber:

ARTIKEL 1

Ophævelse af protokollen om institutionerne

Protokollen om institutionerne i perspektivet af en Udvidelse af Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaterne om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber, ophæves.

ARTIKEL 2

Bestemmelser vedrørende Europa-Parlamentet

1. Den 1. januar 2004 ændres artikel 190, stk. 2, første afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab således:

"Antallet af repræsentanter, der vælges i hver enkelt medlemsstat, fastsættes til:

Belgien [17-20]

Danmark [11-13]

Tyskland [77-104]

Grækenland [20-17]

Spanien [55-52]

Frankrig [69-77]

Irland [9-12]

Italien [69-75]

Luxembourg [5-6]

Nederlandene [23-25]

Østrig [14-17]

Portugal [16-20]

Finland [10-13]

Sverige [15-18]

Det Forenede Kongerige [69-77]"

2. Med forbehold af stk. 3 svarer det samlede antal repræsentanter i Europa-Parlamentet i [1 mulighed: en given valgperiode] [2. mulighed: valgperioden 2004-2009] til det antal repræsentanter, der er nævnt i stk. 1, hvortil kommer det antal repræsentanter for de nye medlemsstater, der følger af de tiltrædelsestraktater, som er undertegnet senest den 1. januar [1. mulighed: det år, hvor den pågældende valgperiode begynder] [2. mulighed: 2004].

3. Såfremt det i stk. 2 nævnte antal medlemmer er på under 700, korrigeres antallet af repræsentanter, der skal vælges i hver enkelt medlemsstat, forholdsmæssigt, således at det samlede antal kommer så tæt på 700 som muligt, dog uden at denne korrektion fører til, at det antal repræsentanter, der skal vælges i hver enkelt medlemsstat, overstiger det antal, der er fastsat i artikel 190, stk. 1, for valgperioden 1999-2004.

Rådet træffer afgørelse herom.

4. Uanset artikel 189, andet afsnit, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab vil antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet, såfremt en eller flere tiltrædelsestraktater træder i kraft, efter at Rådet har truffet den i stk. 3 nævnte afgørelse, midlertidigt kunne overskride 700 i anvendelsesperioden for denne afgørelse. Den samme korrektion, som er nævnt i stk. 3, første afsnit, anvendes på det antal repræsentanter, der skal vælges i de pågældende medlemsstater.

ERKLÆRING TIL OPTAGELSE I KONFERENCENS SLUTAKT

VEDRØRENDE PROTOKOLLEN OM UDVIDELSEN

Den fælles holdning, som Den Europæiske Unions medlemsstater vil indtage under tiltrædel-seskonferencerne for så vidt angår fordelingen af pladserne i Europa-Parlamentet, vil være i overensstemmelse med følgende oversigt for et EU med 27 medlemsstater:

EUROPA-PARLAMENTET

MEDLEMSSTATER PLADSER I EP EU 27

Tyskland [77 – 104]

Det Forenede Kongerige [69 – 77]

Frankrig [69 – 77]

Italien [69 – 75]

Spanien [50 – 52]

Polen [50 – 52]

Rumænien [32 – 35]

Nederlandene [23 – 25]

Grækenland [20 – 17]

Den Tjekkiske Republik [20 – 17]

Belgien [17 – 20]

Ungarn [16 – 20]

Portugal [16 – 20]

Sverige [15 – 18]

Bulgarien [14 – 17]

Østrig [14 – 17]

Slovakiet [11 – 13]

Danmark [11 – 13]

Finland [10 – 13]

Irland [9 – 12]

Litauen [9 – 12]

Letland [7 – 8]

Slovenien [6 – 7]

Estland [5 – 6]

Cypern [5 – 6]

Luxembourg [5 – 6]

Malta [4 – 6]

EU 27 I ALT 700

ARTIKEL 3

Bestemmelser vedrørende stemmevægtningen i Rådet

1. Den 1. januar 2005:

i) ændres artikel 205, stk. 2, således:

"2. Ved de rådsafgørelser, som kræver kvalificeret flertal, tildeles medlemmernes stemmer følgende vægt:

Belgien x

Danmark x

Tyskland x

Grækenland x

Spanien x

Frankrig x

Irland x

Italien x

Luxembourg x

Nederlandene x

Østrig x

Portugal x

Finland x

Sverige x

Det Forenede Kongerige x

Rådets afgørelser træffes med mindst:

– [y] stemmer i tilfælde, hvor afgørelsen i henhold til denne traktat skal træffes på forslag af Kommissionen [p.m. problem vedrørende antallet af medlemsstater]

– [y] stemmer, idet mindst to tredjedele af medlemmerne stemmer for, i alle andre tilfælde."

ii) Der foretages tilsvarende ændringer i artikel 23, stk. 2, tredje afsnit, og i artikel 34, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union.

2. På tidspunktet for hver enkelt tiltrædelse beregnes den tærskel, der er nævnt i artikel 205, stk. 2, andet afsnit, således at det kvalificerede flertal svarer til

ERKLÆRING TIL OPTAGELSE I KONFERENCENS SLUTAKT

VEDRØRENDE PROTOKOLLEN OM UDVIDELSEN

AF DEN EUROPÆISKE UNION

Den fælles holdning, som Den Europæiske Unions medlemsstater vil indtage under tiltrædelseskonferencerne for så vidt angår stemmevægtningen i Rådet, vil være i overensstemmelse med følgende oversigt for et EU med 27 medlemsstater:

STEMMEVÆGTNINGEN I RÅDET

MEDLEMMER AF RÅDET VÆGTEDE STEMME

Tyskland
Det Forenede Kongerige
Frankrig
Italien
Spanien
Polen
Rumænien
Nederlandene
Grækenland
Den Tjekkiske Republik
Belgien
Ungarn
Portugal
Sverige
Bulgarien
Østrig
Slovakiet
Danmark
Finland
Irland
Litauen
Letland
Slovenien
Estland
Cypern
Luxembourg
Malta
I ALT

ARTIKEL 4

Bestemmelser vedrørende Kommissionen

1. Den 1. januar 2005 ændres artikel 213, stk. 1, således:

1. Kommissionen består af ...

2. Den 1. januar 2010 ændres artikel 213, stk. 1, således:

"1. Kommissionen består af ...

p.m. Situationen for de kandidatlande, der tiltræder efter den 1. januar 2010.

ARTIKEL 5

Bestemmelser vedrørende Det Økonomiske og Sociale Udvalg

Den 1. september 2006

i) ændres artikel 258, andet afsnit, således:

"Antallet af medlemmer i Det Økonomiske og Sociale Udvalg fastsættes således:

Belgien 10

Danmark 7

Tyskland 20

Grækenland 10

Spanien 17

Frankrig 20

Irland 7

Italien 20

Luxembourg 5

Nederlandene 10

Østrig 10

Portugal 10

Finland 7

Sverige 10

Det Forenede Kongerige 20"

ii) Såfremt en eller flere tiltrædelsestraktater træder i kraft før denne dato, vil det loft, som er fastsat i artikel 258 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, midlertidigt kunne overskrides indtil udløbet af Udvalgets mandat i 2006.

ERKLÆRING TIL OPTAGELSE I KONFERENCENS SLUTAKT

VEDRØRENDE PROTOKOLLEN OM UDVIDELSEN

AF DEN EUROPÆISKE UNION

Den fælles holdning, som Den Europæiske Unions medlemsstater vil indtage under tiltrædelseskonferencerne for så vidt angår fordelingen af medlemmerne af Det Økonomiske og Sociale Udvalg, vil være i overensstemmelse med følgende oversigt for et EU med 27 medlemsstater:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

MEDLEMSSTATER MEDLEMMER

Tyskland 20

Det Forenede Kongerige 20

Frankrig 20

Italien 20

Spanien 17

Polen 17

Rumænien 11

Nederlandene 10

Grækenland 10

Den Tjekkiske Republik 10

Belgien 10

Ungarn 10

Portugal 10

Sverige 10

Bulgarien 10

Østrig 10

Slovakiet 7

Danmark 7

Finland 7

Irland 7

Litauen 7

Letland 5

Slovenien 5

Estland 5

Cypern 5

Luxembourg 5

Malta 4

I ALT 279

ERKLÆRING TIL OPTAGELSE I KONFERENCENS SLUTAKT

VEDRØRENDE PROTOKOLLEN OM UDVIDELSEN

AF DEN EUROPÆISKE UNION

Den fælles holdning, som Den Europæiske Unions medlemsstater vil indtage under tiltrædel-seskonferencerne for så vidt angår fordelingen af medlemmerne af Regionsudvalget, vil være i overensstemmelse med følgende oversigt for et EU med 27 medlemsstater:

REGIONSUDVALGET

MEDLEMSSTATER MEDLEMMER

Tyskland 24

Det Forenede Kongerige 24

Frankrig 24

Italien 24

Spanien 21

Polen 21

Rumænien 15

Nederlandene 12

Grækenland 12

Den Tjekkiske Republik 12

Belgien 12

Ungarn 12

Portugal 12

Sverige 12

Bulgarien 12

Østrig 12
Slovakiet 9
Danmark 9
Finland 9
Irland 9
Litauen 9
Letland 7
Slovenien 7
Estland 7
Cypern 6
Luxembourg 6
Malta 5
EU I ALT 344

BILAG II

PROTOKOL

VEDRØRENDE

DOMSTOLENS STATUT

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

SOM ØNSKER at fastsætte den statut for Domstolen, der omhandles i artikel 245 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF) og artikel 160 i traktaten om oprettelse af Det Euro-pæiske Atomenergifællesskab (Euratom),

ER BLEVET ENIGE OM følgende bestemmelser, der skal knyttes som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (EU), traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab:

Artikel 1

Domstolen træder sammen og udøver sin virksomhed i overensstemmelse med bestemmelserne i EU-traktaten, EF-traktaten og Euratom-traktaten og i denne statut.

AFSNIT I

DOMMERNE

OG GENERALADVOKATERNE

Artikel 2

Enhver dommer skal, inden han påbegynder sin embedsvirksomhed, i et offentligt retsmøde aflægge ed på at ville udføre sit hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 3

Dommerne er fritaget for retsforfølgning. For så vidt angår deres embedshandlinger, herunder mundtlige og skriftlige ytringer, nyder de denne immunitet også efter ophøret af deres embedsvirksomhed.

Domstolen kan i et plenarmøde ophæve immuniteten.

Indledes der efter immunitetens ophævelse strafferetlig forfølgning mod en dommer, kan denne i enhver af medlemsstaterne kun stilles for den ret, der er kompetent til at behandle sager mod medlemmerne af landets øverste domstol.

Artikel 12-15 og 18 i protokollen om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretær og assisterende

referenter med forbehold af bestemmelserne i foregående afsnit vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.

Artikel 4

Dommerne må ikke varetage noget politisk eller administrativt hverv.

De må ikke udøve nogen lønnet eller ulønnet erhvervmæssig virksomhed, medmindre Rådet undtagelsesvis giver tilladelse hertil.

Ved deres tiltræden afgiver de en højtidelig forsikring, hvorefter de under deres embedsvirksomhed og efter dennes ophør vil overholde de forpligtelser, der følger med deres hverv, i særdeleshed pligten til, efter at deres embedsvirksomhed er ophørt, at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

I tvivlstilfælde træffer Domstolen afgørelse.

Artikel 5

Bortset fra ordinære nybesættelser samt dødsfald ophører en dommers embedsvirksomhed ved fra-træden.

Ved en dommers fratreden indgives afskedsansøgningen til Domstolens præsident, der videresen-der den til Rådets formand. Ved sidstnævnte meddelelse bliver embedet ledigt.

Bortset fra tilfælde, hvor artikel 6 finder anvendelse, fungerer enhver dommer i embedet, indtil hans efterfølger er tiltrådt.

Artikel 6

En dommer kan hverken afskediges eller frakendes retten til pension eller til andre fordele, der træ-der i stedet herfor, medmindre han efter Domstolens dommeres og generaladvokaters enstemmige opfattelse ikke længere opfylder de nødvendige forudsætninger eller efterkommer de forpligtelser, der følger med embedet. Den pågældende dommer medvirker ikke ved sådanne afgørelser.

Justitssekretæren underretter Europa-Parlamentets formand og Kommissionens formand om Dom-stolens afgørelse og oversender den til Rådets formand.

Såfremt en dommer ved en sådan afgørelse afskediges fra sit embede, bliver embedet ledigt ved meddelelsen til Rådets formand.

Artikel 7

Ophører en dommer med at udøve sit hverv inden embedsperiodens udløb, udnævnes en efterfølger for resten af perioden.

Artikel 8

Bestemmelserne i artikel 2-7 finder anvendelse på generaladvokaterne.

AFSNIT II

ORGANISATION

Artikel 9

Ved den delvise nybesættelse af dommerembederne, der finder sted hvert tredje år, afgår der skifte-vis otte og syv dommere.

Ved den delvise nybesættelse af generaladvokaternes embeder, der finder sted hvert tredje år, afgår der hver gang fire generaladvokater.

Artikel 10

Justitssekretæren aflægger for Domstolen ed på at ville udøve sin virksomhed med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og af-stemninger.

Artikel 11

Domstolen udfærdiger bestemmelser om afløsning af justitssekretæren for tilfælde, hvor denne får forfald.

Artikel 12

Til Domstolen knyttes tjenestemænd og andre ansatte, for at den skal kunne udøve sin virksomhed. De er undergivet justitssekretæren under præsidentens tilsyn.

Artikel 13

På forslag af Domstolen kan Rådet med enstemmighed tillade udnævnelsen af assisterende referenter og træffe bestemmelse om deres stilling. De assisterende referenter kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, kaldes til at deltage i forberedelsen af sager, der er indbragt for Domstolen, og til at samarbejde med den refererende dommer.

Til assisterende referenter vælges personer, hvis uafhængighed er uomtvistelig, og som kan dokumentere den nødvendige juridiske egnethed; de udnævnes af Rådet. De aflægger for Domstolen ed på at ville udføre deres hverv med fuldstændig upartiskhed og samvittighedsfuldhed og på at bevare tavshed om Domstolens rådslagninger og afstemninger.

Artikel 14

Dommerne, generaladvokaterne og justitssekretæren er forpligtet til at have bopæl ved Domstolens sæde.

Artikel 15

Domstolen udøver sin virksomhed vedvarende. Retsferiernes længde fastsættes af Domstolen under hensyn til tjenestens krav.

Artikel 16

Domstolen opretter af sin midte afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere. Dommerne vælges af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelingerne med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges.

Den udvidede afdeling beklædes af elleve dommere. Dens forsæde føres af Domstolens præsident. Den udvidede afdeling beklædes endvidere af formændene for afdelingerne med fem dommere og af andre dommere, udpeget i henhold til de regler, der er fastsat i procesreglementet.

Domstolen sættes som udvidet afdeling, når en medlemsstat eller en af Fællesskabets institutioner, som er part i sagen, anmoder herom.

Domstolen sættes af samtlige Domstolens medlemmer (plenum), når den behandler sager, der er forelagt i henhold til artikel 195, stk. 2, artikel 213, artikel 216 eller artikel 247, stk. 7, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Når den udvidede afdeling mener, at en sag, der er indbragt for den, berører et meget vigtigt spørgsmål, kan den desuden, efter at generaladvokaten er blevet hørt, beslutte at henvise sagen til Domstolen sat af samtlige Domstolens medlemmer.

Artikel 17

Domstolens afgørelser kan kun gyldigt træffes af et ulige antal dommere. Afgørelser truffet af afdelinger, der beklædes af tre eller fem dommere, er kun gyldige, hvis de træffes af tre dommere. Afgørelser truffet af den udvidede afdeling er kun gyldige, når ni dommere er til stede. Afgørelser truffet af Domstolen i plenum er kun gyldige, når elleve dommere er til stede. Får en dommer i en afdeling forfald, kan en dommer fra en anden afdeling tilkaldes i henhold til regler, der fastsættes i procesreglementet.

Artikel 18

Dommerne og generaladvokaterne kan ikke deltage i afgørelsen af nogen sag, hvori de tidligere har optrådt som befuldmægtiget, rådgiver eller advokat for en af parterne, eller hvorom de har måttet udtale sig som medlem af en ret eller en undersøgelseskommission eller i anden egenskab.

Mener en dommer eller en generaladvokat, at han af særlige grunde ikke kan deltage i afgørelsen eller i undersøgelsen af en bestemt sag, underretter han præsidenten herom. Finder præsidenten, at en dommer eller en generaladvokat af særlige grunde i en bestemt sag ikke bør beklæde retten eller fremkomme med forslag til afgørelser, gør han den pågældende bekendt hermed.

Opstår der vanskeligheder angående anvendelsen af denne artikel, træffer Domstolen afgørelse.

En part kan ikke begære sammensætningen af Domstolen eller af en af dens afdelinger ændret under påberåbelse det være sig af en dommers nationalitet eller af, at der ikke til Domstolen eller en af dens afdelinger er knyttet nogen dommer af partens nationalitet.

AFSNIT III

RETTERGANGSMÅDEN

Artikel 19

Stater såvel som Fællesskabets institutioner repræsenteres for Domstolen af en befuldmægtiget, der udpeges for hver enkelt sag; den befuldmægtigede kan bistås af en rådgiver eller af en advokat.

De stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed repræsenteres på samme måde.

Andre parter skal repræsenteres af en advokat.

Kun en advokat, der har beskikkelse i en medlemsstat eller i en anden stat, som er part i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kan repræsentere eller bistå en part for Domstolen.

De befuldmægtigede, rådgivere og advokater, der møder for Domstolen, nyder på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, de rettigheder og garantier, der er nødvendige for, at de kan udøve deres hverv uafhængigt.

Domstolen skal i henhold til procesreglementets bestemmelser over for de rådgivere og advokater, der møder for den, have de beføjelser, der normalt tilkommer domstole.

Lærere ved højere læreanstalter, der er statsborgere i medlemsstater, hvis lovgivning tillader dem at være rettergangsfuldmægtige, nyder for Domstolen samme rettigheder, som i denne artikel indrømmes advokater.

Artikel 20

Retsforhandlingerne for Domstolen opdeles i to stadier: et skriftligt og et mundtligt.

Den skriftlige forhandling omfatter overgivelsen til parterne og til de institutioner i Fællesskabet, hvis beslutninger omtvistet, af stævninger, indlæg, svarskrifter og erklæringer tillige med eventuelle replikker og duplikker samt af alle påberåbte bilag og aktstykker eller af bekræftede genparter deraf.

Overgivelsen varetages af justitssekretæren i den rækkefølge og inden for de frister, der er fastsat i procesreglementet.

Den mundtlige forhandling omfatter oplæsningen af den rapport, der forelægges af den refererende dommer, Domstolens påhør af de befuldmægtigede, rådgiverne og advokaterne samt af generaladvokatens forslag til afgørelser og i påkommende tilfælde afhøringen af vidner og sagkyndige.

Når Domstolen mener, at sagen ikke rejser nogen nye retsspørgsmål, kan den, efter at generaladvokaten er hørt, beslutte, at sagen skal pådømmes uden generaladvokatens forslag til afgørelse.

Artikel 21

Sag anlægges ved Domstolen ved indlevering af stævning til justitssekretæren. Stævningen skal angive sagsøgerens navn og bopæl, underskriverens stilling, den part eller de parter, mod hvem stævningen udtages, søgsmålets genstand, påstandene og en kort fremstilling af søgsmålsgrundene.

Stævningen ledsages i påkommende tilfælde af det aktstykke, der begæres kendt ugyldigt, eller i det i EF-traktatens artikel 232 og Euratom-traktatens artikel 148 omhandlede tilfælde af dokumentation vedrørende tidspunktet for den opfordring, der omhandles i nævnte artikler. Er disse dokumenter ikke vedlagt stævningen, opfordrer justitssekretæren

vedkommende part til at fremskaffe dem inden en passende frist; søgsmålet kan ikke afvises, fordi forholdet først bringes i orden efter klagefristens udløb.

Artikel 22

I de i Euratom-traktatens artikel 18 omhandlede tilfælde indbringes sagen for Domstolen ved indlevering af en klage til justitssekretæren. Klagen skal angive klagerens navn og bopæl, underskrivernes stilling, den afgørelse der påklages, modparterne, tvistens genstand, påstandene og en kort fremstilling af klagegrundene.

Klagen ledsages af en bekræftet genpart af den påklagede voldgiftsafgørelse.

Hvis Domstolen forkaster klagen, bliver Voldgiftsudvalgets afgørelse endelig.

Ophæves Voldgiftsudvalgets afgørelse af Domstolen, kan sagen i påkommende tilfælde på foranledning af en af parterne på ny forelægges Voldgiftsudvalget. Dette er bundet af Domstolens afgørelse af retsspørgsmål.

Artikel 23

I de tilfælde, der er omhandlet i EU-traktatens artikel 35, EF-traktatens artikel 234, stk. 1, og Euratom-traktatens artikel 150, påhviler det den nationale ret, der beslutter at udsætte en sag og retter henvendelse til Domstolen, at oversende denne beslutning til Domstolen. Domstolens justitssekretær giver herefter meddelelse om beslutningen til sagens parter, medlemsstaterne og Kommissionen samt til Rådet eller Den Europæiske Centralbank, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, hidrører fra disse, og til Europa-Parlamentet og Rådet, hvis den retsakt, hvis gyldighed eller fortolkning omtvistes, er vedtaget af disse to institutioner i fællesskab.

Parterne, medlemsstaterne, Kommissionen og i påkommende tilfælde Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Centralbank kan inden to måneder fra sidstnævnte meddelelse indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen.

I de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 234, giver Domstolens justitssekretær endvidere meddelelse om den nationale rets beslutning til de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne samt til den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed, som alle inden to måneder efter meddelelsen kan indgive indlæg eller andre skriftlige udtalelser til Domstolen, såfremt sagen hører under aftalens anvendelses-område.

Artikel 24

Domstolen kan forlange, at parterne fremlægger ethvert dokument og meddeler enhver oplysning, som den finder ønskelig. I tilfælde af vægring fastslår Domstolen dette udtrykkeligt.

Domstolen kan ligeledes afkræve medlemsstaterne og de institutioner, der ikke er parter i retssagen, enhver oplysning, som den finder nødvendig for sagens behandling.

Artikel 25

Domstolen kan til enhver tid efter eget valg betro enkeltpersoner, grupper, bureauer, kommissioner eller organer den opgave at foretage en sagkyndig undersøgelse.

Artikel 26

Der kan afhøres vidner i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser.

Artikel 27

Domstolen kan på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, over for udeblevne vidner udøve de beføjelser, der sædvanligt tilkommer domstole, og kan ikende bøder.

Artikel 28

Vidner og sagkyndige kan afhøres under ed ved benyttelse af den edsformular, der er foreskrevet i procesreglementet, eller på den måde, der er fastsat i vidnets eller den sagkyndiges nationale lov-givning.

Artikel 29

Domstolen kan beslutte, at et vidne eller en sagkyndig skal afhøres for den ret, i hvis område vidnet eller den sagkyndige har bopæl.

Denne beslutning tilstilles i overensstemmelse med procesreglementets bestemmelser vedkom-mende ret til udførelse. De dokumenter, der udfærdiges i forbindelse med udførelsen af denne ret-sanmodning, skal i henhold til samme bestemmelser sendes tilbage til Domstolen.

Domstolen påtager sig de hermed forbundne udgifter, men kan i påkommende tilfælde pålægge sa-gens parter disse omkostninger.

Artikel 30

Hver medlemsstat anser vidners eller sagkyndiges edsbrud som den tilsvarende lovovertrædelse be-gået for en national ret i et civilt søgsmål. Efter Domstolens anmeldelse indleder vedkommende medlemsstat retsforfølgning mod gerningsmanden for den kompetente nationale ret.

Artikel 31

Retsmøderne er offentlige, medmindre Domstolen af egen drift eller på begæring af parterne, af vægtige grunde, træffer anden bestemmelse.

Artikel 32

Under retsforhandlingerne kan Domstolen afhøre de sagkyndige, vidnerne samt parterne selv. De sidstnævnte kan dog kun forhandle mundtligt gennem deres rettergangsfuldmægtige.

Artikel 33

Om hvert retsmøde føres en retsbog, der underskrives af præsidenten og justitssekretæren.

Artikel 34

Retslisten fastlægges af præsidenten.

Artikel 35

Domstolens rådslagninger og afstemninger er og forbliver hemmelige.

Artikel 36

Dommene skal begrundes. De skal angive navnene på de dommere, der har medvirket ved afgørelsen.

Artikel 37

Dommene underskrives af præsidenten og justitssekretæren. De afsiges i et offentligt retsmøde.

Artikel 38

Domstolen træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

Artikel 39

Under anvendelse af en summarisk fremgangsmåde, der fastlægges i procesreglementet, og som i fornødent omfang kan afvige fra visse af bestemmelserne i denne statut, kan Domstolens præsident på begæring træffe afgørelse enten om udsættelse som nævnt i EF-traktatens artikel 242 og Euratom-traktatens artikel 157 eller om anvendelse af foreløbige forholdsregler som nævnt i EF-traktatens artikel 243 eller Euratom-traktatens artikel 158, eller om udsættelse af tvangsfuldbyrdelse i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 256, sidste stykke, eller Euratom-traktatens artikel 164, sidste stykke.

I tilfælde af præsidentens forfald træder en anden dommer i hans sted i overensstemmelse med bestemmelserne i procesreglementet.

Afgørelser, der træffes af præsidenten eller af dennes stedfortræder, er kun foreløbige og foregriber på ingen måde Domstolens afgørelse i hovedsagen.

Artikel 40

Medlemsstaterne og Fællesskabets institutioner kan indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen.

Samme ret tilkommer alle andre personer, der godtgør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en for Domstolen indbragt retstvist med undtagelse af retstvister mellem medlemsstater, mellem Fællesskabets institutioner eller mellem medlemsstater på den ene side og Fællesskabets institutioner på den anden side.

Med forbehold af det foregående stykke kan de stater, som er parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bortset fra medlemsstaterne samt den i aftalen omhandlede EFTA-Tilsynsmyndighed indtræde i retstvister, der er indbragt for Domstolen, når disse tvister vedrører et af aftalens anvendelsesområder.

Påstande, der fremsættes i en begæring om intervention, kan kun gå ud på at understøtte en af parternes påstande.

Artikel 41

Undlader den, der behørigt er indstævnet, at indgive svarskrift, afsiges der en udeblivelsesdom over ham. Inden en måned efter forkyndelsen af dom i sagen kan der fremsendes indsigelse imod den. Medmindre Domstolen træffer anden bestemmelse, har en sådan fremsendelse af indsigelse ikke opsættende virkning på fuldbyrdelsen af udeblivelsesdommen.

Artikel 42

Medlemsstaterne, Fællesskabets institutioner og alle andre fysiske eller juridiske personer kan i tilfælde og på vilkår, der fastsættes i procesreglementet, rejse tredjemandsindsigelse mod dommen i en sag, i hvilken de ikke er blevet tilvarslet, hvis dommen gør indgreb i deres rettigheder.

Artikel 43

Opstår der vanskeligheder vedrørende betydningen og rækkevidden af en dom, tilkommer det Domstolen at fortolke denne på begæring af en part eller en af Fællesskabets institutioner, der godtgør at have en berettiget interesse heri.

Artikel 44

En pådømt sag kan kun begæres genoptaget af Domstolen, hvis der fremkommer en faktisk om-stændighed af afgørende betydning, der inden dommens afsigelse var ukendt for Domstolen og for den part, der begærer sagen genoptaget.

Genoptagelsessagen indledes med en kendelse, hvorved Domstolen udtrykkeligt fastslår tilstedeværelsen af en ny faktisk omstændighed, anerkender, at denne har de egenskaber, der kan begrunde genoptagelse af sagen, og erklærer, at begæringen derfor kan imødekommes.

Begæringen om genoptagelse kan ikke fremsættes senere end ti år efter dommens afsigelse.

Artikel 45

Særlige frister, der tager hensyn til afstandene, fastsættes i procesreglementet.

Overskridelse af fristerne bevirker intet retstab, når den pågældende part godtgør, at der foreligger omstændigheder, som ikke kunne forudses, eller force majeure.

Artikel 46

Krav mod Fællesskabet, der støttes på ansvar uden for kontraktforhold, forældes fem år efter, at den omstændighed, der ligger til grund for kravet, er indtrådt. Forældelsen afbrydes enten ved indgivelse af stævning til Domstolen, eller ved, at den skadelidte forud gør sit krav gældende over for vedkommende institution i Fællesskabet. I sidstnævnte tilfælde skal sag anlægges inden den frist på to måned er, der omhandles i EF-traktatens artikel 230 og Euratom-traktatens artikel 146; i påkom-mende tilfælde finder bestemmelserne i henholdsvis EF-traktatens artikel 232, stk. 2, og Euratom-traktatens artikel 148, stk. 2, anvendelse.

AFSNIT IV

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS

RET I FØRSTE INSTANS

Artikel 47

Artikel 2-8, artikel 14 og 15, artikel 17, stk. 1, 2, 4 og 5, samt 18 i denne statut finder anvendelse på Retten og dens medlemmer. Ed som omhandlet i artikel 2 aflægges for Domstolen, som også træffer de i artikel 3, 4 og 6 omhand-lede afgørelser, efter at Retten er blevet hørt.

Artikel 3, stk. 4, samt artikel 10, 11 og 14 i denne statut finder tilsvarende anvendelse på Rettens justitssekretær.

Artikel 48

Retten i Første Instans består af femten dommere.

Artikel 49

Rettens medlemmer kan udnævnes til at varetage hvervet som generaladvokat.

Generaladvokaten skal med henblik på at bistå Retten i udførelsen af dens opgave fuldstændig upartisk og uafhængigt i offentlige retsmøder fremsætte forslag til afgørelse af visse sager, der forelægges for Retten i Første Instans.

Kriterierne for fastlæggelse af, i hvilke sager dette skal ske, samt reglerne for udnævnelse af gene-raladvokaterne fastsættes i procesreglementet for Retten i Første Instans.

Et medlem, der udnævnes til generaladvokat i en sag, kan ikke deltage i afgørelsen af den pågæl-dende sag.

Artikel 50

Retten sættes i form af afdelinger bestående af tre eller fem dommere. Dommerne vælger af deres midte formænd for afdelingerne. Formændene for afdelingerne med fem dommere vælges for et tidsrum af tre år. De kan genvælges.

I procesreglementet fastsættes regler om oprettelse af afdelingerne og om sagsfordelingen. I visse tilfælde, som fastlægges nærmere i procesreglementet, kan Retten sættes af samtlige medlemmer eller af en enkelt dommer.

Det kan i procesreglementet ligeledes fastsættes, at Retten sættes som udvidet afdeling i nærmere bestemte tilfælde og på nærmere bestemte betingelser.

Artikel 51

Som en undtagelse fra bestemmelsen i EF-traktatens artikel 225, stk. 1, og den tilsvarende bestemmelse i Euratom-traktaten har Domstolen kompetence for så vidt angår klager, der indbringes af Det Europæiske Fællesskabs institutioner, af Den Europæiske Centralbank og af medlemsstaterne.

Artikel 52

Domstolens præsident og Rettens præsident fastsætter efter fælles aftale regler, hvorefter tjenestemænd og andre ansatte ved Domstolen skal kunne gøre tjeneste ved Retten med henblik på udøvelsen af dennes virksomhed. Visse tjenestemænd eller andre ansatte skal undergives Rettens justitssekretær under tilsyn af Rettens præsident.

Artikel 53

Afsnit III i denne statut finder tilsvarende anvendelse på rettergangsmåden ved Retten.

I nødvendigt omfang præciseres og udfyldes disse regler i Rettens procesreglement. Procesreglementet kan fravige artikel 40, stk. 4, og artikel 41 i denne statut for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for sager om intellektuel ejendomsret.

Uanset artikel 20, stk. 4, i denne statut kan generaladvokaten fremsætte sine begrundede forslag til afgørelse skriftligt.

Artikel 54

Indgives en stævning eller et processkrift, der er stilet til Retten, fejlagtigt til Domstolens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Rettens justitssekretær; på samme måde når en stævning eller et andet processkrift, der er stilet til Domstolen, fejlagtigt indgives til Rettens justitssekretær, fremsender denne straks dokumentet til Domstolens justitssekretær.

Finder Retten, at den ikke er kompetent til at påkende en sag, der er omfattet af Domstolens kompetence, henviser den sagen til Domstolen; når Domstolen finder, at en sag henhører under Rettens kompetence, henviser den på samme måde sagen til Retten, der i så fald ikke kan erklære sig inkompetent.

Såfremt der indbringes sager for Domstolen og Retten, som har samme genstand, som rejser det samme fortolkningsspørgsmål, eller hvori gyldigheden af den samme retsakt anfægtes, kan Retten efter at have hørt parterne udsætte sin behandling af den pågældende sag, indtil Domstolen har afsagt dom. Er der tale om sager, hvori der påstås annullation af samme retsakt, kan Retten ligeledes erklære sig inkompetent, således at Domstolen kan træffe afgørelse. I de i dette stykke omhandlede tilfælde kan Domstolen ligeledes beslutte at udsætte sin behandling af sagen; i så fald fortsætter behandlingen ved Retten.

Artikel 55

Afgørelser, hvorved en sags behandling ved Retten afsluttes, samt afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen, skal af Rettens justitssekretær forkyndes for alle sagens parter samt alle medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, selv om disse ikke har interveneret i sagen for Retten.

Artikel 56

Der kan iværksættes appel til Domstolen, senest to måneder efter forkyndelsen af den pågældende anfægtede afgørelse, af afgørelser, hvorved den pågældende sags behandling ved Retten er blevet afsluttet, samt af afgørelser, der afgør en del af en sags realitet, eller hvorved der tages stilling til en formalitetsindsigelse vedrørende Rettens kompetence eller en påstand om afvisning af sagen.

Appel kan iværksættes af enhver part, som helt eller delvis ikke har fået medhold. Andre interveni-enter end medlemsstaterne og fællesskabsinstitutionerne kan dog kun iværksætte appel, såfremt den af Retten truffe afgørelse berører dem umiddelbart.

Undtagen i sager imellem Fællesskaberne og disses ansatte kan appel ligeledes iværksættes af medlemsstater og fællesskabsinstitutioner, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Ret-ten. I sådanne tilfælde har de pågældende medlemsstater eller institutioner den samme retsstilling som medlemsstater eller institutioner, der har interveneret i første instans.

Artikel 57

Den, hvis begæring om intervention ikke er blevet taget til følge af Retten, kan appellere afgørelsen til Domstolen senest to uger efter forkyndelsen af afgørelsen om, at begæringen ikke tages til følge.

Afgørelser truffet af Retten i henhold til EF-traktatens artikel 242, artikel 243 og artikel 256, stk. 4, eller Euratom-traktatens artikel 157, artikel 158 og artikel 164, stk. 3, kan appelleres af parterne i sagen inden to måneder efter, at afgørelsen er forkyndt for dem.

Appel efter stk. 1 og 2 i nærværende artikel påkendes efter fremgangsmåden i artikel 39 i denne statut.

Artikel 58

Appel til Domstolen er begrænset til retsspørgsmål. Den kan kun støttes på, at Retten savner kom-petence, at der er begået rettergangsfejl, som krænker appellants interesser, eller at Retten har overtrådt fællesskabsretten.

Appel kan ikke iværksættes alene til forandring af afgørelser om sagsomkostningerne eller om dis-ses størrelse.

Artikel 59

Når en afgørelse fra Retten appelleres, består retsforhandlingerne ved Domstolen af en skriftveks-ling og en mundtlig forhandling. På vilkår, som fastsættes i procesreglementet, kan Domstolen efter at have hørt generaladvokaten og parterne træffe afgørelse uden mundtlig forhandling.

Artikel 60

Appel har ikke opsættende virkning, jf. dog EF-traktatens artikel 242 og 243 og Euratom-traktatens artikel 157 og 158.

Uanset EF-traktatens artikel 244 og Euratom-traktatens artikel 159 har en afgørelse fra Retten om annulation af en forordning først retsvirkning fra udløbet af den frist, der omhandles i artikel 56, stk. 1, i denne statut, eller, såfremt appel er iværksat inden for denne frist, fra stadfæstelsen eller fra afvisningen af appellen, dog med forbehold af muligheden for en part til at fremsætte begæring til Domstolen om midlertidig ophævelse af retsvir kningerne af den annullerede forordning eller om andre foreløbige forholdsregler i medfør af EF-traktatens artikel 242 og 243 eller Euratom-trakta-tens artikel 157 og 158.

Artikel 61

Giver Domstolen appellanten medhold, ophæver den den af Retten truffe afgørelse. Domstolen kan i denne forbindelse enten selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse, eller hjemvise den til Retten til afgørelse.

I tilfælde af hjemvisning er Retten bundet af de afgørelser om retsspørgsmål, der er indeholdt i Domstolens afgørelse.

Når der under en appel, der iværksættes af en medlemsstat eller en fællesskabsinstitution, der ikke har interveneret i den pågældende sag for Retten, gives appellanten medhold, kan Domstolen, der-som den skønner det nødvendigt, angive, hvilke af virkningerne af den af Retten truffede afgørelse, som er blevet ophævet, der skal betragtes som endelige for parterne i sagen.

Artikel 62

I de tilfælde, der er omhandlet i EF-traktatens artikel 225, stk. 2 og 3, og i de tilsvarende bestemmelser i Euratom-traktaten, kan førstegeneraladvokaten, når han finder, at der er en alvorlig risiko for anfægtelse af enheden eller sammenhængen i fællesskabsretten, foreslå Domstolen at foretage en fornyet prøvelse af den afgørelse, der er truffet af Retten i Første Instans.

Forslaget skal indgives inden for en frist på en måned efter, at Retten i Første Instans har truffet afgørelsen. Domstolen beslutter inden for en frist på en måned efter, at førstegeneraladvokaten har fremsat sit forslag, om der skal foretages en fornyet prøvelse af afgørelsen.

AFSNIT V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 63

Procesreglementet for Domstolen og procesreglementet for Retten i Første Instans skal indeholde alle forskrifter, der er nødvendige for at anvende og om fornødent udfylde denne statut.

Artikel 64

Indtil der vedtages regler i denne statut om den ordning, der skal gælde for Domstolen og Retten i Første Instans på det sproglige område, finder bestemmelserne herom i procesreglementet for Domstolen og i procesreglementet for Retten i Første Instans fortsat anvendelse. Enhver ændring eller ophævelse af disse bestemmelser skal foregå efter proceduren for ændring af denne statut.

BILAG III

ÆNDRING AF PROTOKOLLEN OM PRIVILEGIER OG IMMUNITETER

Artikel 21

Artiklerne 12-15 og 18 finder anvendelse på Domstolens dommere, generaladvokater, justitssekretærer og assisterende referenter samt på medlemmerne af og justitssekretæren ved Retten i Første Instans med forbehold af bestemmelserne i artikel 3 i protokollerne om Domstolens statut vedrørende dommernes og generaladvokaternes fritagelse for retsforfølgning.
